

NORGE, ET LAND FOR ALLE?

**En teoretisk fremstilling av hvordan skriftlig
medieinnhold kan påvirke oppbyggingen av
biidentitetsintegrering hos innvandrere.**

Linda Marie Strompedal

FORORD

Sommeren 2010 reiste jeg til Costa Rica for å studere spansk og jobbe frivillig på et barnehjem. Gjennom dette oppholdet fikk jeg flere nye gode venner, og sommeren bar på mange gode samtaler, språklige misforståelser, mye latter og mange triste avskjeder. Denne opplevelsen gjorde meg overrasket, var det virkelig mulig å finne mennesker som var så lik meg selv på den andre siden av jordkloden? Gjennom oppholdet forsto jeg at mennesker er mer like enn hva jeg i utgangspunktet antok, og at dette er uavhengig av bosted og etnisk opprinnelse. Denne erfaringen bidro til å øke min interesse for kulturpsykologi, og har på mange måter ligget som bakteppe da jeg valgte tema til hovedoppgaven.

Jeg ønsker å rette en stor takk til veileder Ute Gabriel for å ha vært akkurat det jeg trengte når jeg behøvde det mest, og for å ha lært meg å legge popcorn i rekker. En stor takk til Monica Kim Mecsei, Ingvill Øvsthus og Merete Grande for gode tilbakemeldinger og gjennomlesing. Takk til Stine Trefall for korrekturlesing og for at hun er den hun er, og takk til mine foreldre for at de aldri slutter å ringe. Til slutt, en stor takk til Lene Engen og Mari Kjenner for at de aldri gir meg opp!

Til Fossen Rusbehandling, pasienter og ansatte.

INNHALDSFORTEGNELSE

0. Sammendrag	4
1. Innledning	5
2.0 Hva er bikulturell identitet og hvorfor er dette aktuelt?	10
2.1 Bikulturalisme	11
2.2 Biidentitetsintegrering (BII)	12
2.3 Kulturell konflikt og avstand	14
2.4 Tilgjengelighet og anvendbarhet av kulturelle kunnskapsstrukturer	16
2.5 Bikulturell kompetanse	18
2.6 Språk og personlighet	18
2.7 Berrys akkultureringsstrategier	19
2.8 Cultural Frame Switching (CFS)	20
2.9 Hva er, og hvordan utløses, kontrast og assosiasjonseffekter	21
3.0 Media	23
3.1 Medias funksjoner	24
3.2 Tolkingsrammer og informasjonskløfter i media	25
3.3 Avis som nyhetsformidler	26
3.4 Mediebruk og språkforståelse hos innvandrere	27
3.5 Effekt og tolkning av medium i et kulturstudie perspektivet.	28
3.5.1 Halls encoding og decoding modell	28
3.6 Medias rolle i utformingen av stereotyper	29
3.7 Språk og medias påvirkning på identitetsutviklingen	31
4.0 Hvordan biidentitet kan påvirke mediebruk	34
4.1 Hvordan påvirker grad av biidentitetsintegrering tolkning av positivt og negativt innhold i media og dermed gir implikasjoner for mediebruk?	34
4.1.1 Lav skår på BII og eksponering til negativt og positivt medieinnhold	34
4.1.2 Høy skår på BII og eksponering til negativt og positivt innhold i media	35
4.2 Personlighet og psykisk helse som moderatorer ved mediebruk	36

5.0 Hvordan påvirker media biidentitetsintegrering?	38
5.1 Hvordan påvirker medias konstruksjon av identitet biidentitetsintegrering ?	38
5.2 Hvordan kan positivt og negativt medieinnhold påvirke vedkommendes opplevelse av biidentitetsintegrering?	39
5.3 Hvordan kan personlighet bidra til å modere effekten av media på biidentitetsintegrering?	41
6. Diskusjon	44
7. Senere forskning	49
8. Konklusjon	50
9. Referanseliste	51

0. SAMMENDRAG

I løpet av 2010 fikk ca 11 000 personer innvilget norsk statsborgerskap. Studier viser at i overkant av 11 % av den norske befolkningen hadde innvandrerbakgrunn i 2010.

Til tross for dette økende mangfoldet, viser en rapport fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratet fra 2010 at den norske mediedekningen av innvandrere er polarisert og problemfokuset. Denne oppgaven tar for seg hvordan medieinnhold kan påvirke utviklingen av en biidentitetsintegrering (BII) hos innvandrere.

Biidentitetsintegrering viser til individets opplevelse av i hvilken grad de ulike kulturelle identitetene overlapper eller skiller seg fra hverandre. Gjennom oppgaven ser man at medieinnhold kan henge sammen med bruken av papiraviser, da det kan være at innvandrere unngår å bruke papiraviser som formidler negativ informasjon om deres kulturelle gruppe. Tre hypoteser blir foreslått i kapittel 4 og 5 og drøftes deretter i diskusjonen. Den første hypotesen argumenterer for at grad av BII kan komme til å påvirke bruken av papiraviser da personer med høy BII har en bedre bikulturell kompetanse, noe som kan komme til å øke bruken av papiraviser. Den andre hypotesen belyser at grad av biidentitet kan påvirke hvordan vedkommende velger å forholde seg til negativ informasjon i media. Den tredje hypotesen argumenterer for at personlighetstrekkene åpenhet og nevrotisisme, sammen med bikulturell kompetanse, vil påvirke utviklingen av BII ved bruk av papiraviser. Senere forskning kan se nærmere på om grad av BII påvirker hvordan immigranter forholder seg til negativ informasjon i media, og om eksponering til negativt medieinnhold over tid kan være en risikofaktor i utviklingen av psykiske lidelser. Oppgaven konkluderer med at negativt innhold i papiraviser bidrar til å hemme utviklingen av BII hos innvandrere med lav BII.

1. INNLEDNING

”Hun vil bruke hijab til politiuniformen”

(Fossan og Bjørnå, 2008).

Keltom Missoum ble intervjuet av Aftenposten 26. september 2008 angående bruk av hijab i politiet, og fortalte at hun ikke følte seg undertrykket av sin egen kultur:

Jeg føler heller at det norske samfunnet undertrykker oss(...). Folk kan forstå at vi ikke er undertrykket, kanskje det kan hjelpe oss i å bli mer akseptert. Minoriteter trengs i politiet, og den gruppen jeg representerer, bruker hijab. Jeg tror det er mange muslimske jenter som ønsker å utføre ulike typer arbeid, men som blir stoppet av fordommer mot hodeplagg (Fossan og Bjørnå, 2008).

Høsten 2008 sendte Keltoum Missoum brev til Politidirektoratet med spørsmål om å få lov til å bære hijab til den norske politiuniformen. Dette ble en stor sak i norske medier, og bidro til å skape en massiv debatt i Norge. Forslaget møtte stor kritikk og fikk motstand av blant annet leder i Politiets Fellesforbund, Arne Johansen, og fra deler av regjeringen. Daværende justisminister, Knut Storberget, meldte i februar 2009 at regjeringen ville henlegge saken og stoppet utredningen av forslaget (Dette er hijab-striden, 2010). Det vil bli kommet tilbake til denne saken senere i oppgaven.

I løpet av 2010 fikk 11 192 personer norsk statsborgerskap. De største gruppene som fikk dette innvilget var personer fra Somalia, Irak og Afghanistan. I overkant av 11 % av den norske befolkningen hadde i 2010 innvandrerbakgrunn. Med begrepet innvandrere menes at vedkommende selv har innvandret eller har foreldre som innvandret (Utlendingsdirektoratet, 2010). Integrerings- og mangfoldsdirektoratets (IMDi) rapport fra 2010, Innvandrere i norske medier: Medieskapt Islamfrykt og Usynlig hverdagsliv, viser at den norske befolkningen i dag er mer mangfoldig enn tidligere. Store deler av den norske befolkningen må dermed forholde seg til personer med en annen etnisk identitet. Etnisitet kan defineres som: ”Delt historie, språklig, religiøs og kulturell identitet til et sosialt fellesskap, gruppe, nasjon eller rase”

(Colman, 2006, s. 260).

IMDi`s rapport fra 2010 viser at innvandrere opptar mye spalteplass i mediene, men at de først og fremst blir snakket om. Rapporten viser også at representasjonene av den mangfoldige befolkningen i Norge ikke er gjenspeilet i media. En representasjon er: ”Prosesen hvor medlemmer av en kultur bruker språk til å produsere mening” (Hall, 1997). Rapporten fra IMDi (2010) viser imidlertid også at norske mediers dekning av saker om innvandring og integrering, er polarisert og ofte problemfokuset. Den viser til at enkelte grupper, spesielt somaliere og muslimer, får mer oppmerksomhet og da særlig av negativ karakter enn andre grupper. IMDi (2010) viser at muslimer og personer med bakgrunn fra Afrika opplever mer diskriminering enn andre grupper i samfunnet. Disse gruppene får også mest negativ oppmerksomhet i media, samtidig som de er den gruppen som det norske folk er mest skeptiske til.

En rapport fra Europarådets kommisjon mot rasisme og intoleranse (ECRI, 2009), viser at norske muslimer i løpet av 2008 har gitt uttrykk for at den norske offentligheten er preget av økende muslimhets og negativ oppmerksomhet mot islam. Rapporten antyder at tendensen til å koble muslimer opp mot terrorisme og vold er en økende trend i den offentlige debatten i Norge. Den viser også at innvandrere ofte portretteres i mediene på måter som ikke bidrar til å utfordre stereotyper og generaliseringer av muslimer. Til tross for dette viser IMDI`s rapport fra 2010 at det er en positiv utvikling i norske medier, da det i løpet av de siste 10 årene har vært en tydelig økning i saker hvor innvandrere gjør seg positivt bemerket (Integrerings- & Mangfoldsdirektoratet, 2010).

Hvordan samfunnet tilrettelegger for integrering mellom innvandreres opprinnelige kultur og den norske kan påvirke innvandreres psykiske helse (Chen, Benet-Martinez & Bond, 2008). Hovedmålet med integreringspolitikken, er at innvandrere raskest mulig etter ankomst til Norge kan bidra med sine ressurser i arbeidslivet og samfunnet for øvrig. I følge regjeringen defineres begrepet integrering som tilrettelegging og tilpasning for at nye innvandrere skal bli inkludert i samfunnet (Barne-, Likestillings-, og Inkluderingsdepartementet, Bedre integrering, 2011). Hentet fra <http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/dok/nouer/2011/nou-2011-14/3/5.html?id=650770>

Majoritetsbefolkningen innehar på mange måter et ansvar for å skape en god akkultureringsprosess for personer som innvandrer til Norge. Akkulturering referer til kontakt mellom individer eller grupper fra ulike kulturelle bakgrunner, men også adaptasjon eller mangel på dette som oppstår som et resultat av slik kontakt. Akkulturering referer også til forandringer i mottakersamfunnet som et resultat av kontakt med immigrantgrupper, men benevnelsen er mest studert som en prosess av akkulturering hos immigranter (Schwartz & Zamboanga, 2008). Innvandreres opplevelse av akkultureringsprosessen påvirkes av hvordan de blir møtt av nordmenn. Medias fremstillinger av innvandregrupper kan dermed ha implikasjoner for deres opplevelse av akkulturering.

Dersom samfunnet tilrettelegger for integrering mellom de ulike kulturene kan dette bidra til å skape en tilfredshet ved at den enkelte opplever å være en del av begge kulturene, noe som kan gjøre det lettere å utvikle en bikulturalisme (Cheng, 2005). Dette innebærer at vedkommende erfarer både tilfredshet og ferdigheter ved å være en del av begge kulturene (Chen et al., 2008). I Bergen har man sett potensialet av det økende mangfoldet i befolkningen og utviklet det flerkulturelle prosjektet Fargespill. Dette er et prosjekt hvor barn og unge fra 25 ulike land medvirker på scenen. Mottoet til Fargespill er følgende: ”Blir man behandlet som en ressurs, så blir man en ressurs”. Gjennom å formidle sang og musikk fra ulike kulturer ønsker man å skape toleranse, respekt, nysgjerrighet, åpenhet, følelser av tilhørighet, men også gi publikum emosjonell kunnskap om muligheten av positivt samspill på tvers av kulturer (Hovland & Johnson, 2011).

Det økende mangfoldet i Norge i dag, samt medias tendens til å fremstille noen grupper mer stereotypet og negativt enn andre grupper, har bidratt til å påvirke valget av problemstilling til denne hovedoppgaven. Medias fremstillinger kan påvirke et individs opplevelse av tilhørighet og aksept til det norske samfunnet. En problematisk akkultureringsprosess kan gjøre det vanskelig å utvikle en ny kulturell identitet. En identitet kan defineres som: ”Fornemmelse av hvem man er og i hvilke større og mindre sosiale grupper og grupperinger man har tilhørighet til“ (Tetzchner, 2001, s.628). Med kulturell identitet menes utviklingen av en opplevelse av hvem man er i forhold til ens etniske identitet og hvem man er både utenfor og innenfor denne konteksten (Lafromboise, Coleman & Gerton, 1993). Mennesker opererer med flere

ulike identiteter avhengig av kulturell bakgrunn og tilhørighet. Mennesker som migrerer til Norge kan dermed ha en kulturell identitet som er et produkt av deres etniske bakgrunn, og en ny norsk identitet som resultat av eksponering til norsk kultur (Cheng, 2005). Gjennom å studere fenomenet biidentitetsintegrering (BII) kan man se nærmere på foreningen og integreringen av de ulike kulturelle identitetene. Kultur kan defineres som: ”Den totale summen av ideer, antagelser, vaner, skikker, verdier, kunnskap og materielle artefakter som er overført fra en generasjon til neste i samfunnet”(Coleman, 2001, s.184). Individets opplevelse av i hvilken grad utvikling og forening av kulturelle identiteter er mulig, kan dermed være påvirket av medias fremstillinger av deres gruppe.

Ut fra dette er problemstillingen følgende: “ *Hvordan kan medieinnhold påvirke grad og utvikling av biidentitetsintegrering?*”

Det er utført lite forskning på hvordan media påvirker akkomoderingsprosessen hos innvandrere, dette er uheldig da det er viktig å vite noe om hvordan media kan påvirke utviklingen av BII. Studier viser at dårlig integrering kan bidra til å hemme utviklingen av en god psykisk helse. En dårlig akkomoderingsprosess kan dermed gi negative implikasjoner for individets opplevelse av velvære i en ny kultur, men å skape uheldige ringvirkninger i et samfunnsøkonomisk perspektiv.

I kapitel 2 forklares begrepene biidentitet og bikulturalisme, og hvordan og når biidentitetsintegrering (BII) kan forekomme. I kapitel 3 sees det nærmere på medias effekt, funksjon og bruk, og hvordan media kan skape stereotyper og påvirke oppbyggingen av identitet. Videre vil det i kapittel 4 blir det sett på hvordan biidentitet kan påvirke grad av mediebruk. I kapitel 5 sees det på hvordan media kan påvirke oppbyggingen av biidentitet. Hvert hovedavsnitt i kapitel 4-5 begynner med en oppsummering av teori fra kapitel 2 og 3 som er relevant for denne delen. Kapittel 4 og 5 består i hovedsak av egne refleksjoner samt oppsummering av tidligere empiriske studier, fra disse kapitelenes utledes også hypoteser som drøftes i diskusjonen i kapitel 6. I kapitel 7 er forslag til senere forskning. Til slutt oppsummeres oppgaven i kapitel 8.

For å begrense oppgaven tas det utgangspunkt i det skriftlige innholdet i papiraviser

(både lokale og regionale) som nyhetsformidler og medium. Poeng vil illustreres med eksempler fra media om personer med en religiøs muslimsk bakgrunn, og da inkluderes også muslimer med bakgrunn fra Somalia. Det vil bli sett nærmere på muslimer da denne gruppen er en av de mest utsatte gruppene i norsk media. I hovedsak vil det bli fokusert på norske papiravisers fremstillinger, og i mindre grad på innvandreteres bruk av deres etniske medier.

2.0 HVA ER BIKULTURELL IDENTITET OG HVORFOR ER DETTE AKTUELT?

I dag lever man i et samfunn hvor avstandene mellom de ulike verdensdelene brutalt har blitt redusert. Varer og mennesker transporteres hurtig fra sør til nord og nord til sør. Mennesker har til alle tider migrert fra naturkatastrofer og kriger. De siste årene har andelen mennesker som migrerer økt. Dette kan blant annet forklares ut fra bedre og billigere transporttilbud, dårlige levevilkår, men også på grunn av at informasjon om vestens muligheter som transporteres via kanaler som tidligere ikke var tilstede. (Miramontez, 2010). Dette har ført til et større fokus på hvordan mennesker tilpasser seg i sitt nye hjemland, og hvilke psykiske konsekvenser en slik tilpasning kan ha for personer som immigrerer til et nytt land. Mennesker som flytter til et nytt land må lære seg å håndtere kulturelle forskjeller mellom deres etniske og nye kultur (Cheng, 2005). Studier av bikulturalisme øker som resultat av en økning i antall personer som migrerer (Cheng, 2005).

Samfunnet stiller ulike krav avhengig av konteksten. Dette medfører at mennesker må skifte mellom ulike roller avhengig av situasjon. En illustrasjon av dette er ei 24 år gammel muslimsk jente som studerer jus ved Universitetet i Oslo på dagtid, og leser koranen på kveldstid sammen med muslimske venner. Disse situasjonene stiller ulike krav og ferdigheter. En vellykket tilpasning innebærer blant annet at jenta fleksibelt klarer å skifte mellom de ulike rollene. Bikulturell identitet viser hvordan personer integrerer og identifiserer to kulturelle retninger (Cheng, 2005). Gjennom å se nærmere på biidentitetsintegrering (BII) kan man vise hvordan bikulturelle personer håndterer ulike verdier og forventninger i den nye kulturen og den etniske. I følge Roccas og Brewer (2002) vil det å undersøke hvordan bikulturelle konstruerer sine kulturelle identiteter kunne forklare hvordan individer opplever å være en del av ulike grupper som ikke overlapper hverandre.

Mange bikulturelle individer rapporterer at deres to internaliserte kulturer bidrar til å rettlede deres tanker og følelser. Hong, Morris, Chiu og Benet- Martinez (2000) mener at dette viser at a) de internaliserte kulturene ikke er blandet, og b) det å absorbere en ny kultur ikke innebærer å erstatte en original kultur med en ny. I studiet av hvordan bikulturelle identiteter påvirkes av medias språkbruk, må det

skilles mellom biidentitet, biidentitetsintegrering (BII) og bikulturalisme.

2.1 Bikulturalisme

Bikulturalisme er av betydning for individets mulighet til å utvikle og forene de ulike kulturelle identitetene ved biidentitetsintegrering (BII). Signifikansen av multikulturalisme og bikulturalisme har blitt anerkjent av mange psykologer, men fenomenet har sjelden blitt studert empirisk (Benet-Martinez, Leu, Lee & Morris, 2002).

Bikulturalisme har blitt definert på flere ulike måter. Generelt representerer bikulturalisme både ferdigheter og tilfredshet med ens opprinnelige kultur og den nye kulturen i landet som vedkommende har flyttet til. Benevnelsen kan derfor benyttes både for immigranter som kommer fra andre land, og barn av immigranter. Dette fordi de ofte vil være påvirket av foreldrenes opprinnelige kultur. Bikulturelle personer kan også bo i etniske enklaver, hvor den opprinnelige kulturen blir opprettholdt gjennom generasjoner selv om de har bodd i det nye landet i mange år. I følge Schwartz og Unger (2010) illustrerer den etniske komponenten i bikulturalisme en form for stolthet og et ønske om å opprettholde den etniske kulturarven. Benet-Martinez et al., (2002), foreslår at bikulturalisme innebærer en syntetisering av opprinnelig kultur og den nye kulturen til en unik og personlig blanding. Dette i motsetning til Hong et al., (2000) som mener at bikulturalisme innebærer at kulturene ikke er blandet.

Schwartz og Unger (2010) hevder at bikulturalisme innebærer mer enn kulturell atferd. De mener at en bikulturell person vil blande sin opprinnelige kultur med nye kulturelle strømninger i henhold til kulturell praksis, verdier og identifisering. Dette betyr at bikulturelle ikke bare utøver atferd som samsvarer med de to ulike kulturene. De vil praktisere verdier fra begge kulturene og definerer seg selv som en del av begge kulturene. Det er viktig å påpeke at hvilken situasjon vedkommende er i, vil påvirke hvilken identitet som er mest synlig (Schwartz & Unger, 2010).

Phinney og Devich-Navarro, referert til i Cheng (2005), definerer bikulturelle som medlemmer av en etnisk minoritetsgruppe som er eksponert til både deres etniske kultur og til hovedkulturen i deres nye hjemland. LaFrombois et al., (1993) beskrev

adapsjonsprosessen til bikulturelle som prosessen hvor individer utvikler kompetanse i en ny kultur. Bikulturalisme kan dermed sees som en felles betegnelse for personer som må forholde seg til en ny kultur og må skifte mellom to eller flere kulturer. Studier referert til i Schwartz og Zamboanga (2008) har funnet at bikulturalisme ofte er den beste form for akkulturering hos unge spanjoler. Schwartz og Zamboanga (2008) uttrykker at bikulturalisme kan føre til at personen relaterer seg til personer fra flere kulturelle kontekster, men kan også skape press (opplevd eller faktisk) til å møte krav i den nye kulturelle konteksten.

I følge Schwartz og Unger (2010) utvikles bikulturalisme i spesifikke miljø. Dette er miljøer hvor samfunnet integrerer den opprinnelige kulturen med den nye kulturen, og hvor tilfredshet med begge kulturene er essensielt i hverdagen. I en slik situasjon er sannsynligheten større for at bikulturalisme dannes. Bikulturalisme utvikles ikke i isolasjon, men er et produkt av kulturelle og kontekstuelle faktorer som forsterker noen aspekter ved utviklingen av BII. Disse kontekstuelle faktorene er ikke konstante, men varierer med tid, lokale og nasjonale kontekster. De kan fungere ulikt avhengig av immigrantgruppen og samfunnet som vedkommende lever i (Schwartz & Unger, 2010).

2.2 Biidentitetsintegrering

Biidentitetsintegrering kan forklare hvorfor noen individer har lettere for å tilpasse seg en ny kultur. En definisjon som ofte brukes for å definere BII er: "I hvilken grad bikulturelle opplever hovedkulturen og deres etniske kulturelle identitet som forenlig og integrerte versus opposisjonell og vanskelig å integrere" (Cheng, 2005, s. 10). Ut fra dette kan man se at BII er en variabel som er ulik fra individ til individ og at fokuset ligger på individets subjektive opplevelse (Chen et al., 2008).

BII fokuserer på de individuelle forskjellene i organiseringen av BII og på subjektets opplevelse av hvor mye deres gamle og nye kultur overlapper eller skiller seg fra hverandre. Dette inkluderer vedkommendes opplevelse av grad av distanse versus overlapp og konflikt versus harmoni mellom kulturene (Chen et al., 2008). Gjennom dette ser man at biikulturelles opplevelse av de kulturelle identitetene påvirker deres

reaksjon av spesifikke kulturelle stimuli. Dette kan illustreres gjennom måleinstrumentet Bicultural Identity Integration Scale. Dette måleinstrumentet ønsker å kvantifisere graden av BII gjennom å måle subjektets opplevelse av om kulturene er i konflikt eller om subjektet opplever kulturene som separate. Dette gjøres ved at subjektene responderer på spørsmål som: ” - I feel Chinese American” og “I feel caught between the Chinese and American culture-”. I følge Phinney som referert til i Benet-Martinez og Haritatos (2005) ligger årsaken til mange konflikter ikke mellom ulike grupper, men mellom forskjellige verdier, holdninger og forventninger i individet (Benet-Martinez & Haritatos, 2005).

Grad av BII vil ha implikasjoner for vedkommendes akkultureringsprosess. Det som kjennetegner personer med høy BII er at de ofte har tilbrakt flere år i den nye hovedkulturen og færre år i den etniske. De behersker ofte språket i hovedkulturen bedre enn personer med lav BII, og har oftere dårligere etnisk språkferdigheter enn personer med lav BII. Bikulturelle med høy BII har større sannsynlighet for å integrere kulturene enn personer med lav BII som har større sannsynlighet for å separere kulturene fra hverandre (Cheng, 2005).

Personer med lav BII er ofte mer nevrotiske og mindre åpne enn personer med høy skår på BII. Mennesker med lav BII har en høyere frekvens av depresjon og angst enn personer med en høy skåre på BII. Individuer som skårer høyt på BII, ser ofte seg selv som en del av en blandingskultur og opplever det som greit å integrere begge kulturene. Personer som skårer lavt på BII, rapporterer vanskeligheter med å inkorporere begge kulturene i en og samme identitet. Personer med lav BII identifiserer seg med begge kulturene, men vil være sensitive for spenninger mellom de to kulturelle orientasjonene og se denne uforenligheten som en kilde til intern konflikt (Benet-Martinez & Haritatos, 2005). Forskning viser at høyt nivå av BII er assosiert med flere positive akkulturerings erfaringer (Cheng, 2005). I følge Cheng (2005) kan gjenhenting av positiv akkulturerings erfaring i hukommelsen øke nivået av BII.

Studier utført av Chen et al., (2008) så på tre ulike typer bikulturelle. Disse var kinesiske immigranter fra Hong Kong, filippinske arbeidere i Hong Kong og studenter fra Hong Kong og Kina. Denne studien skiller seg fra tidligere studier ved at

tidligere studier i større grad har fokusert på minoritetsgrupper bestående av studenter boende i USA og Canada. Chen et al., (2008) fant at de individuelle forskjellene i BII, sammen med kulturell tilpasning og språkferdigheter, predikerte den psykologiske tilpasningen for to av de tre gruppene. Personlighetsegenskapene mestringstro og nevrotisisme ble kontrollert under studien, men predikerte ikke den psykologiske tilpasningen. I følge Chen et al., (2008) viste resultatet at personer med lav skår på BII ofte hadde følelser av ambivalens angående foreningen av de ulike kulturene. Dette bidro til å hemme deltagelsen i de ulike kulturene, men og til å skape større usikkerhet rundt det å være sammen med mennesker fra den nye kulturen. Et slikt funn kan i følge Chen et al.,(2008) bety at grad av biidentitetsintegrering (BII) kan påvirke hvilke emosjoner som aktiveres i møtet med en ny kultur, men også vedkommendes grad av deltagelse. I følge Chen et al., (2008) kan faktorer som grad av språkferdigheter og kulturell tilpasning bidra til å predikere utfallet. I motsetning til tidligere studier ser Chen et al., (2008) ikke bare på studenter som minoritetsgruppe i en ny kultur, men også på grupper som flytter til en ny kultur på grunn av jobb, noe som kan skape andre akkulturerings erfaringer.

2.3 Kulturell konflikt og kulturell avstand

I dette underkapitlet introduseres begrepene kulturell konflikt og avstand da disse kan forklare hvordan personer i en akkultureringsprosess opplever de ulike kulturene, og dermed gi implikasjoner for videre utvikling av BII. I følge forskning av Benet-Martinez og Haritatos (2005) består ikke BII av bare en enhet, men av to uavhengige psykologiske konstrukter. Dette er kulturell konflikt og kulturell avstand. Disse representerer unike og separate aspekter av den nye og den etniske kulturelle identiteten hos bikulturelle (Miramontez, Benet-Martinez & Nguyen, 2008). Forskning utført av Benet-Martinez og Haritatos (2005) tyder på at disse begrepene forklarer grad av BII. Benet-Martinez og Haritatos (2005) foreslår at BII bør benevnes som en prosess og ikke som et konstrukt, og at kulturell konflikt og avstand kan være to viktige komponenter i denne prosessen. I følge Miramontez et al.,(2008) viser kulturell avstand i hvilken grad den bikulturelle opplever avstand versus overlapp mellom de kulturelle tradisjonene. Dette kan illustreres gjennom følgende eksempel: “Jeg er muslim og jeg er norsk (distanse)”. “Jeg er en muslimsk nordmann

(overlapp).“ Kulturell harmoni versus konflikt fokuserer på grad av harmoni versus konflikt mellom de to ulike kulturelle identitetene. For eksempel ”Jeg føler at kulturene er veldig ulike og at jeg hele tiden må tilpasse meg (konflikt)" versus ” Jeg synes at det er lett å forflytte meg fra kultur til kultur (harmon)"

Kulturelle konflikt og avstand har ulikt opphav som bidrar til å forklare de ulike erfaringene av bikulturalisme. Erfaring med tre spesifikke typer akkultureringsstrusler som fastlåste inter-kulturelle relasjoner, språklige problemer og diskriminering, kan skape en kulturell konflikt. Den kulturelle konflikten kan også forsterkes gjennom en engstelig disposisjon som høy nevrotisme. Den kulturelle distansen er forsterket av personlighetstrekket lav åpenhet og et lavt nivå av bikulturell kompetanse (Haritatos & Benet-Martinez, 2002). Lav bikulturell kompetanse medfører at vedkommende har gode etniske språkferdigheter, men dårligere språkkunnskaper i den nye kulturen (Chen et al., 2008). Språklige problemer og bosted i et miljø som begrenser utøvelsen av egen etnisk kultur kan også forsterke den kulturelle distansen. Nevrotiske bikulturelle er mer disponert for å føle seg fanget mellom sine to kulturelle identiteter, men også mer sårbare når det gjelder å oppleve stress i språklige og inter-kulturelle relasjoner. Bikulturelle med lav skår på åpenhet har større sannsynlighet for å se sine identiteter som uforenlige, og har større sannsynlighet for å erfare språklig stress og være mindre bikulturellt kompetent. Dette er variabler som predikerer kulturell avstand. Haritatos og Benet-Martinez (2002) foreslo at rigiditeten som følger med lav åpenhet, kan medføre at bikulturelle er mindre villig til å erkjenne de fleksible båndene mellom kulturene, og dermed er mindre åpne for en ny kulturell identitet og livsstil. Dette kan medføre at disse identitetene ikke flyter sammen og stor kulturell avstand oppstår (Haritatos & Benet-Martinez, 2002).

Forskning referert til i Haritatos og Benet-Martinez (2002), viser at en opplevelse av kulturell konflikt, et trekk som karakteriserer lav BII, kan være relatert til grad av kognitiv kompleksitet. Dette referer til innholdet i de kognitive strukturene, da høy grad av kognitiv kompleksitet indikerer mer informasjon, differensiering, integrering og abstraksjon av materialet som blir prosessert. Dette medfører at innholdet i de kognitive strukturene er mindre konkret og består av færre episodiske beskrivelser. Haritatos og Benet- Martinez (2002) viser at individer som foreslo flere temaer med større grad av konflikt i imaginære historier, skårte høyere på kognitiv kompleksitet.

Suefild og kollegaer (2000 som referert til i Haritatos & Benet-Martinez, 2002) viste at konflikt mellom ønskelige verdier, som var vanskelig å forene, innebar mer komplekse beskrivelser av hver verdi. Individuell frihet og sosial likhet er eksempler på verdier som er vanskelig å forene. Tetlock, Peterson og Lerner (1999 som referert til i Haritatos & Benet-Martinez, 2002), fant også et positivt forhold mellom konflikt av kjerne verdier og kognitiv kompleksitet. Denne forskningen viser i følge Haritatos og Benet-Martinez (2002) at bikulturelle som opplever at deres kulturelle retninger er uforenlige, kan komme til å tenke mer komplekst og nyansert om sine kulturer enn personer som opplever sine kulturer som forenlige.

Tilsvarende studier referert til i Cheng (2005), fant at personer med lav BII hadde høyere grad av kognitiv kompleksitet enn bikulturelle med høy grad av BII. De mente at dette resultatet kunne være forsterket av flere mekanismer, blant annet personlighetstrekket nevrotisisme hos personer med lav skår på BII (Cheng, 2005). Eksponering av ulike kulturelle beskrivelser kan minne de på deres opplevelser av kulturell konflikt, og dermed aktivere negative emosjoner (Cheng, 2005). Disse negative følelsene kan i følge Benet-Martinez, Leu, Lee og Morris (2002) medføre at de blir mer analytiske og kritiske til de kulturelle beskrivelsene. Videre kan dette bidra til å skape en større kulturell kompleksitet. Benet-Martinez, Lee og Leu (2006) viste at opplevelsen av kulturell konflikt, kan bidra til økt oppmerksomhet til signaler som ikke passer inn i egen kultur, og som dermed bidrar til å øke den kognitive kompleksiteten (Benet-Martinez et al., 2002). Disse studiene tar kun utgangspunkt i studenter født i Kina, men senere flyttet til USA. Det kan derfor diskuteres hvor vidt studiene kan generaliseres. Disse studiene viser at personer med lav BII kan være mer disponert enn personer med høy BII til å aktivere negative emosjoner i møte med en ny kultur.

2.4 Tilgjengelighet og anvendbarhet av kulturelle kunnskapsstrukturer

Tilgjengelighet og anvendbarhet av ulike kulturelle kunnskapsstrukturer kan vise hvordan miljøet bidrar til å trigge ulike konstrukt, og dermed aktivere ulik grad av BII. Forskning utført av Hong, Benet-Martinez, Chiu og Morris (2003) viser at kunnskapsstrukturer eller konstrukt som har blitt internalisert, må aktiveres og

gjøres tilgjengelig for at man skal kunne benytte seg av informasjonen i konstruktet. Et konstrukt må derfor aktiveres i respons til et stimulus ved at det gjøres tilgjengelig og deretter anvendbart til stimuliene som skal fortolkes. Grad av tilgjengelighet kan rangeres fra null til høy, hvor høy innebærer kronisk tilgjengelighet. Dette innebærer en høy-frekvent bruk og at konstruktet er lett tilgjengelig. Høyfrekvente konstrukt vil være mer tilgjengelige for senere bruk. Null indikerer at konstruktet ikke er internalisert hos individet, og dermed ikke tilgjengelig (Hong et al., 2003).

Hong et al., (2003) eksponerte 120 kinesiske studenter til enten klassiske amerikanske eller kinesiske ikoner, og ba dem deretter skrive ti setninger om den kinesiske eller amerikanske kulturen. De ble deretter eksponert for fire ulike tegninger av fisker, hvor de ble spurt om å tolke hendelsen i tegningen. Tegningene besto av fisker i ulike posisjoner. I to av tegningene var alle fiskene i samme farge, mens i den andre var noen av fiskene markerte. I tegningene hvor fiskene var markerte, antok man at dette kunne bidra til å gjøre den spesifikke kulturelle attribueringen mer tilgjengelig. Etter å ha sett tegningene skulle deltagerne rapportere på en skala fra en til tolv, hvor en betydde at vedkommende var svært sikker på at handlingen skyltes at fisken ble jaget av andre fisker, mens tolv betydde at man var svært sikker på at den ene fisken ledet de andre fiskene. Det eksisterte også en tredje gruppe, men denne ble eksponert for landskapsbilder og skulle skrive ti setninger om disse. Resultatene viste at gruppen som hadde blitt primet med amerikanske ikoner i større grad attribuerte den markerte fisken som leder. Hong et al., (2003) mente at primingen gjorde den kulturelle informasjonen mer tilgjengelig, og at de markerte fiskene bidro til at kunnskapen kunne anvendes. Dette ble illustrert ved at den kulturelle attribueringen ikke inntraff når fiskene ikke var markerte. Hong et al., (2003) mente at forsøket viste at tilgjengelighet og kronisk tilgjengelighet er nødvendig, men ikke tilstrekkelig for å aktivere strukturen. Den aktiverte kulturelle teorien må være anvendbar i konteksten for å kunne påvirke attribueringen. Hong et al., (2003) spekulerte videre i om grad av akkulturering kan påvirke aktiveringen av strukturer. Dette da man kan se for seg at et forlenget opphold gir mer kunnskap om en kultur, og at dette lettere bidrar til å aktivere strukturer. Dette studiet viser at nøytralt materialet blir forstått ulikt avhengig av konteksten informasjonen blir tolket i.

2.5 Bikulturell kompetanse

Bikulturell kompetanse kan fortelle noe om vedkommendes mulighet til å utvikle en BII. Chen et al., (2008) beskriver et sett av ferdigheter som må være tilstede for å utvikle og opprettholde bikulturell kompetanse. Disse er A) Kunnskap om kulturelle verdier og antagelser i begge de kulturelle kontekstene. Vedkommende må være bevisst og inneha kunnskap om kulturell historie og væremåte. B) Positive holdninger og tilknytning til begge gruppene. C) Bikulturell selvtillit. Dette medfører at personen må ha tiltro til at han/hun kan være kompetent i begge kulturene. D) Kommunikasjonsferdigheter. Vedkommende må lære seg språket og det ikke- verbale mønstret når han/hun interagerer med nye medlemmer som snakker et annet morsmål. E) Utvide med en ekstra rolle i repertoaret. Personen må da tilegne seg atferd som er adaptiv i den nye konteksten. F) Groundedness. Det vil si å etablere sosiale nettverk for å hindre at akkultureringsstress oppstår. I følge Chen et al., (2008) vil individer som utvikler disse ferdighetene oppnå bedre psykisk og fysisk helse.

2.6 Språk og personlighet

Chen og Bond (2010) så nærmere på hvordan grad av språk bidrar til å påvirke personlighet ved å ta utgangspunkt i akkommoderingshypotesen. Denne sier at språk bidrar til å aktivere ulike identiteter ved at de responderer forskjellig avhengig av hvilke kulturelle normer som er gjeldende. Chen og Bonds (2010) forskning viser at forskjeller i personlighet oppstår som et resultat av at vedkommende fysisk må forflytte seg og dermed endre språk. Dette medfører personlig og atferdsmessige endringer. Mok og Morris (2009) beskriver at studenter fra Hong Kong ble mer utadvendte når de konverserte på engelsk enn når de snakket kinesisk. Meksikanske amerikanere ratet seg selv som mer ekstroverte når de responderte på undersøkelser på engelsk enn spansk.

Språket kan også bidra til å påvirke de sosiale avgjørelsene til respondenten, da de implisitte standardene som eksisterer i de ulike språkene fungerer som ulike normer (Chen & Bond, 2010). Disse kan dermed bidra til å aktivere ulik atferd avhengig av situasjonen vedkommende befinner seg i. Dette betyr at når respondentene besvarer

på kinesisk, vil de uttrykke personlighetstrekk som er typiske for kinesere, mens når respondentene svarer på engelsk, vil de i større grad utøve vestlig personlighetstrekk. Ut fra dette ønsket Chen og Bond (2010) å undersøke om to-språklige utøvde personlighetstrekk og kulturelle normer som samsvarte med det engelske eller kinesiske språket. Deltagerne besto av studenter som snakket både engelsk og kinesisk. Resultatet viste at språk bidro til å aktivere kulturelle normer som igjen bidro til å aktivere atferd som passet inn i den språklige sosiale konteksten (Chen & Bond, 2010).

2.7 Berrys fire måter å tilpasse seg et samfunn

Berrys studier av akkultureringsstrategier ligger til grunn for flere studier av biidentitet og biidentitetsintegrering. Ulike strategier viser ulike måter å tilpasse seg en ny kultur. Akkulturering hos individer kan innebære nye erfaringer med faktorer som tidligere var ukjente. Dette kan være diskriminering, manglende språkferdigheter, reduserte økonomiske ressurser, arbeidsløshet og følelser av å ikke høre til. Konsekvenser av akkultureringsstress kan medføre depresjon og selvmord. Dette kan være forårsaket av manglende sosial støtte i det nye samfunnet, lav familiestøtte, sosioøkonomisk status, dårlig selvfølelse, uhensiktsmessige mestringsstrategier, dårlig psykisk status, lite kunnskap om den nye kulturen og språket, holdninger til akkulturering, toleranse og aksept til kulturelt mangfold innad i det nye samfunnet (Hovey, 2000).

Berry, som referert til i Benet-Martinez og Haritatos (2005), foreslo at immigranter må forholde seg til to sentrale temaet ved akkulturering. Den ene er i hvilken grad immigrantene er motivert eller har mulighet til å opprettholde kontakten med kulturen som de opprinnelig er fra, det vil si den etniske kulturen. Den andre er i hvilken grad de er motivert eller har mulighet til å identifisere seg med den nye kulturen (Benet-Martinez & Haritatos, 2005). Berrys modell illustrerer fire identifikasjonsutfall. Den første er integrering. Dette utfallet referer til mennesker som bevarer tradisjoner og verdier i sin egen kultur, men samtidig utvikler og opprettholder en identifisering med det nye samfunnet. I følge Berry er dette den eneste gruppen som har en biidentitet. Assimilering referer til de som utvikler og opprettholder en identifisering med det nye samfunnet, men som har en mindre tilhørighet til tidligere kulturelle tradisjoner og

verdier. Separasjon viser til en opprettholdelse av egne kulturelle tradisjoner, men hvor det ikke blir opprettet et forhold til det nye samfunnet. Marginalisering referer til de som verken opprettholder kulturelle tradisjoner eller skaper en ny relasjon til det nye miljøet de eksponeres for (Cheng, 2005, s.6-7). Det må påpekes at både individer som skårer høyt og lavt på biidentitetsintegrering (BII) per definisjon, utøver Berrys strategi av integrering. Dette fordi de preferer en bikulturell orientering over assimilering, separasjon og marginalisering, og viser en bikulturell identifisering og språkkunnskaper (Chen et al., 2008).

2.8 Cultural Frame Switching

Cultural Frame Switching (CFS) er et viktig konsept i denne konteksten. Dette fordi CFS peker på bestemte signaler i en gitt situasjon som kan bidra til at vedkommende skifter kulturell identitet. Hong et al., (2000) var den første til å demonstrere dette fenomenet empirisk. CFS inntreffer når man skifter mellom to kulturelle tolkningsrammer i respons til signaler fra det sosiale miljøet (Hong et al., 2000). Denne prosessen kan derfor fungere som en referanseramme for å håndtere omverdenen, hvor vedkommende bytter mellom de ulike referanserammene avhengig av hvordan vedkommende tolker signalene i situasjonen. Disse signalene kan være tydelige i den sosiale konteksten som språk og flagg, eller mer subtile og implisitte signaler i situasjonen som forventinger, roller og mål (Benet-Martinez et al., 2006).

Studier utført av Benet-Martinez et al., (2002), viser at kinesisk-amerikanske bikulturelle som opplevde sine kulturelle identiteter som forenlige responderte kulturelt kongruent til kulturelle antydninger/primes. De responderte med flere eksterne attribusjoner til kulturelle signaler som var kinesiske og med flere interne attribusjoner når de kulturelle antydningene var amerikanske. Kinesisk-amerikanske bikulturelle som opplevde sin identitet som opposisjonell, utøvde en motsatt effekt ved kulturelle antydninger fra både sitt hjemland (Kina) og sitt nye hjemland (USA). Dette vil si at ved eksponering av amerikanske kjennemerker utøvde gruppen mer eksterne attribusjoner, og ved kinesiske kjennemerker uttrykte gruppen flere indre attribusjoner. Denne tendensen var ikke tilstede dersom symbolene ikke var kulturelt forankret. Benet og Martinez et al., (2002) konkluderte derfor med at grad av biidentitetsintegrering (BII) påvirker hvordan kulturell kunnskap blir brukt til å tolke

sosiale hendelser. Cheng et al., (2006) kritiserer Benet Martinez sine studier da de ikke oppgir informasjon om hvordan respondentene erfarer de kulturelle signalene, og at man derfor ikke kan vite at effekten er et resultat av de kulturelle signalene.

2.9 Hva er, og hvordan utløses, kontrast og assosiasjonseffekter?

Kontrast og assosiasjonseffekter viser hvordan ulik grad av BII kan komme til uttrykk i atferd under en situasjon med Cultural Frame Switching(CFS). I følge Benet - Martinez et al., (2002) påvirker grad av BII måten et individ bruker kulturell kunnskap til å tolke sosiale handlinger. Forskning referert til i Cheng et al., (2006) viser at assimilering og kontrasteffekten er relatert til grad av kognitiv kapasitet, individuell bevissthet og motivasjon. Når deltagerne er bevisst de kulturelle kjennetegnene ved påminnelse eller ved at de har en sterkere motivasjon for å være mer nøyaktig, kan en kontrasteffekt oppstå. Bevissthet rundt de kulturelle kjennetegnene kan komme til å påvirke deres avgjørelse og de utøver en “representative check” for å undersøke om kjennetegnet er relevant til avgjørelsen de vil foreta (Cheng, 2005). Dette vil si at når individet føler at stimulusen er ekstrem og avvikende i forholdet til egne selv-definerte standarder, vil vedkommende automatisk korrigere ved å innhente mer informasjon fra omgivelsene for å regulere atferden. Vedkommende vil dermed handle i motsetning til hva stimulusen antyder og utløse en kontrasteffekt. Positive antydninger fra den nye kulturen kan dermed oppleves som inkongruente, ikke representative og dermed skape en dissonans. Dette forårsaker en økning i kognitiv prosessering og en kontrasteffekt. Personer som har en høy skår på BII, vil ved eksponering av de kulturelle kjennetegn fra hovedkulturen ikke persipere dette som ekstremt eller ikke representativt. Vedkommende vil dermed ikke aktivere en høyere grad av kognitiv prosessering og en assimileringseffekt inntre (Cheng, 2005).

Cheng, Lee og Benet-Martinez (2006) mener at kontrast og assosiasjonseffekter skyldes positiv og negativ akkulturerings erfaring. Forskning utført av Cheng et al., (2006), viser at personer med lav biidentitetsintegrering (BII) utøver en kontrasteffekt når de eksponeres for positive ord som er knyttet til stereotypier i den nye kulturen. De så også at eksponering av negative ord til den nye kulturen reduserer kontrasteffekten og erstattes med en assosiasjonseffekt. Cheng et al., (2006) mener at

dette er forårsaket av at de negative kulturelle kjennemerkene symboliserer deres oppfattelse av virkeligheten. Denne effekten ble også observert hos personer med høy BII. Dette kommer til syne ved at personer med høy skår på BII vil utløse en assosiasjonseffekt ved eksponering til positive ord som er relatert til den nye kulturen, men responderer med en kontrasteffekt dersom de ikke opplever ordene som forenlige med opplevelsen av egen identitet. Disse resultatene viser at grad av BII kan predikere hvordan personer forstår og responderer til kulturelle signaler i den nye kulturen.

Kapitel 2 har introdusert biidentitetsintegrering (BII) og faktorene som kan være av betydning for hvordan media påvirker utviklingen av biidentitetsintegrering. Spesifikt ble det vist hvordan BII henger sammen med bikulturell identitet og bikulturalisme. Situasjonelle signaler kan bidra til å utløse en Cultural Frame Switching(CFS) og dermed skape en assosiasjons eller kontrasteffekt.

3.0 MEDIA

I dette kapitlet belyses hvilken funksjon media har og hvilken effekt avisene kan ha som nyhetsformidler. Det finnes ulike typer medium, men i denne oppgaven velges det å fokusere på det skriftlige innholdet i papiravisene. Forskning utført av statistisk sentralbyrå (SSB) viser i hvilken grad innvandrere leser papiraviser, og hvilken betydning språk har for bruken av norske papiraviser. Videre belyses medias fremstilling av minoritetsgrupper som muslimer og somaliere i dag, men ikke deres bruk av etniske medier i Norge. Det vil deretter blitt gitt en introduksjon av Kulturstudietradisjonen, da denne kan bidra til å forklare hvordan lesere tolker og forstår media. Det finnes ulike teoretiske retninger og forklaringer på hvordan medier kan påvirke og skape ulike effekter hos individer, men i denne oppgaven begrenses dette til Kulturstudietradisjonen. Videre vil det bli sett på hvordan media kan bidra til å forme ulike stereotypier og hvordan media og språk kan påvirke oppbyggingen av identitet.

I følge Aalberg og Elvestad (2005) er media kanaler for kommunikasjon innenfor samfunn og mellom samfunn: ”Med dette menes at alt som er egnet til å spre et budskap til andre er et medium, og eksempler på dette kan derfor være telefon, aviser, ukeblad, tv, radio og så videre”(Sander, 2007). Definisjonen påpeker at mediene ikke har noen nytte i seg selv, men at de kun er virkemidler som brukes for å få i stand en kommunikasjonsprosess. Papiraviser er også et massemedium. Definisjonen av massemedium er: ”Dei organisjonane og den teknologioen som produserer og spreier budskap til at store grupper mottakarar tar imot den same budskapen på samme tid.”(Schwebs & Østbye, 2007, s. 18).

3.1 Medias funksjoner

En introduksjon om medias funksjon og betydning i det norske samfunnet kan fortelle noe om hvilken rolle mediene har i hverdagen, og om hvordan mottakerne velger å forholde seg til det som formidles. Ideelt sett skal media representere det offentlige uavhengig av staten eller andre myndigheter. Medier kan derfor sees på som et bindeledd mellom personer og institusjoner i samfunnet. De innehar en rolle som bærer av den offentlige meningen og er ansett å ha en betydningsfull rolle i demokratiet. Opplysningsarbeid og forum for politiske debatter er ansvarsområder for å informere befolkningen om hva som skjer i samfunnet. For å skape en slik offentlighet må folket ha tilgang til informasjon, og denne informasjonen blir i det moderne samfunnet formidlet gjennom media. Dette fordi informasjonsformidlingen gjennom media skal gi medlemmene i samfunnet tilstrekkelig kunnskap som er nødvendig for å kunne navigere og delta i samfunnet. Media har også en betydningsfull rolle når det gjelder sosialt fellesskap og individuell identitetskonstruksjon, samtidig som de ulike kanalene skal underholde og bidra til avslapning i en hektisk hverdag (Aalberg & Elvestad, 2005).

Vær Varsom Plakaten er selvpålagte etiske normer for trykt presse, radio, fjernsyn og nettpublisering i Norge. Plakaten ble for første gang vedtatt i 1936, og har siden blitt revidert mange ganger. Pressens faglige utvalg (PFU) behandler klager knyttet til brudd på plakaten samt øvrige presseetiske spørsmål. Denne plakaten sier blant annet at man skal vise respekt for menneskets privatliv, egenart, nasjonalitet, rase og livssyn, og at personlige og private forhold ikke skal fremheves når dette ikke er relevant for saken (Lindstad & Fjeldstad, 2005). Denne formuleringen skal ligge til grunn for en forståelse i pressen om at man ikke skal oppgi etnisk eller nasjonal opprinnelse når dette ikke er relevant for saken (Lindstad & Fjeldstad, 2005).

Utrykket “den fjerde statsmakt” som blir brukt om media, viser at medias rolle er å kontrollere de tre andre statsmaktene: den lovgivende, den utøvende og den dømmende makt. Begrepet "den fjerde statsmakt" uttrykker et ideal. Media kan relativt raskt og effektivt nå ut til et stort publikum med sitt budskap. Gjennom å styre publikums oppmerksomhet kan media få publikum til å bli opptatt av det som media setter på dagsorden. Generelt kan det sies at media er med på å strukturere verden og

skape virkelighetskonstruksjoner. Opinionsmakten til media blir ofte rettet mot dagsordenfunksjonen: denne viser at media ofte bestemmer hva som får offentlig oppmerksomhet og hva som blir gjenstand for diskusjon blant samfunnsborgere. En vanlig oppfatning er at media ikke bestemmer hva man skal mene, men at de påvirker hva man skal mene noe om (Aalberg & Elvestad, 2005).

3.2 Tolkingsrammer og informasjonskløfter i media

McCombs og Shaw (1972 som omtalt i Aalberg & Elvestad, 2005), utførte en undersøkelse i forbindelse med det amerikanske presidentvalget i 1972, hvor deltagerne ble intervjuet tre måneder før, og deretter noen dager før valget. De fant at interessen for valget økte og at informasjonsbehovet ble større. De mente at media hadde effekt på hva publikum så som viktige saker, men ikke nødvendigvis hva de måtte mene. Aalberg og Elvestad (2005) uttrykker at det ikke bare er gjennom prioriteringer av saker at makten media utøver over publikum gjør seg gjeldende, men at hvordan sakene kommer til uttrykk også er av betydning. Saker kan presenteres forskjellig avhengig av hvordan og hva media velger å fremstille. Tolkingsrammene blir derfor viktige. Forskning på disse tolkningsrammene har skilt mellom episodiske og tematiske rammer. De tematiske rammene legger vekt på allmenne og abstrakte aspekter og inviterer til en generell og sammenhengende forståelse. De episodiske rammene fokuserer i større grad på enkelthendelser og egenskaper knyttet til bestemte personer og spesifikke saker.

Aalberg og Elvestad (2005) mener at informasjonskløfter er et økende problem. Dette ved at personer med lite eller ingen utdanning bruker andre kanaler for å innhente informasjon sammenlignet med personer som har høy utdanning. Informasjonskløfter kan også oppstå ved at noen grupper ikke får tilgang til informasjon. I Vesten er overflod av informasjon oftest årsaken til informasjonskløfter. Med stor tilgang til informasjon er evnen til å navigere mellom nyttig og unyttig informasjon avgjørende, og det kan være at grad av utdanning vil påvirke hvilke medium som benyttes.

3.3 Avis som nyhetsformidler

Det er sentralt å se på papiravisenes rolle som nyhetsformidler, da dette kan fortelle om hvilke saker de mener er viktig å formidle. Hvilken informasjon og hvordan den formidles kan ha betydning for om innvandrere velger å bruke norske medier. Det kan også være betydningsfullt i forhold til hva de tenker at den norske befolkningen vet om deres kulturelle identitet. Dette kan igjen tenkes å ha implikasjoner for innvandreres interesse i å utvikle en høy grad av biidentitetsintegrering(BII).

Avisene forteller om den enkelte avis sitt politiske og holdningsmessige ståsted, men også om mer allmenne holdninger i samfunnet. De viser også virkeligheten, og kan bidra til å endre denne. Avisene skaper nyheter ved å gi noe forrang fremfor noe annet (Eide & Simonsen, 2007). I følge Eide og Simonsen (2007) konstituerer mediene majoriteten ved å løfte minoritetene frem som avvik og kontraster. De hevder videre at mediene kan problematisere den offentlige diskursen ved at de kan stille seg kritiske til den offentlige debatten, og peke på styrker og svakheter på innholdet i de ulike argumentene.

I avisene leser man om begivenheter som inntreffer ganske uavhengig av hverandre og på forskjellige steder i landet (Eide & Simonsen, 2007, s.217). Avisene har til felles at de uttrykker nyheter samtidig. Det kan derfor sies at avislesing er et synkronisert masserituale: ”Når man leser vet man at titusener gjør det samme, og man vet at man kan oppta en samtale om det man har lest selv med en komplett fremmed, nesten som om man hadde vært på samme steder til samme tid og bevitnet de samme hendelser.” (Larsen & Hausken, 1999, s. 217).

Eide og Simonsen (2007) sin forskning tyder på at det har skjedd en økning i representasjonen av innvandrere og flyktninger i regionale og riksdekkende aviser som Dagbladet, VG, Aftenposten, Bergens Tidende, Nordlys og Stavanger Aftenblad fra 1991 - 2002. De mener at medias fremstilling av innvandrere bidrar til at vedkommende blir redusert til en versjon av majoriteten (assimilert) eller til en total fremmed som majoriteten (de normale) kan forstå seg selv ved å avgrense seg fra. Eide og Simonsen (2007) illustrerer dette ved å si at på den ene siden finnes integrerte norsksomaliere på en skitur eller norskpakistanere med bare seksere til

avgangseksamen. På den andre siden finnes de “ vanskelig integrerbare” norsksomaliere med dårlig forståelse for norsk likestilling og svake språkferdigheter.

3.4 Mediebruk og språkforståelse hos innvandrere

For å kunne si noe om hvordan medias fremstillinger påvirker utviklingen av en biidentitetsintegrering (BII) vil det være av betydning å vite hvor mye innvandrere bruker papiraviser, og om grad av språkferdigheter nyanserer dette forholdet. I 2009 utførte Vaage en undersøkelse om innvandreres kultur og mediebruk på oppdrag for Statistisk Sentralbyrå (SSB). Materialet fra denne undersøkelsen ble sammenlignet med en undersøkelse av nordmenns kultur og mediebruk som ble gjennomført i samme tidsrom. I undersøkelsen eksisterte dermed tre ulike utvalg. Det ene besto av innvandrere og personer født i Norge med to utenlandsk fødte foreldre fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Europa utenom EU/EØS og Oseania utenom New Zealand. Det andre utvalget, som var mindre, ble trukket blant innvandrere fra EU/EØS, USA, Canada, Australia og New Zealand. Det tredje utvalget besto av den norske befolkningen i alderen 9 til 79 år, og en liten andel av denne besto av innvandrere.

Vaages (2009) resultater viser at andelen som leser papiraviser per i dag er betydelig lavere blant personer med innvandrerbakgrunn fra Asia/Afrika enn blant både etniske norske og innvandrere fra EU/EØS. Blant det norske utvalget og utvalget av personer med EU/EØS medlemskap var det ca. 60 % som leste norske papiraviser hver dag, mens blant fra Asia/Afrika er andelen i overkant av 40 %. Denne tendensen ser man også i Levekårsundersøkelsen blant innvandrere i Norge fra 2005/2006.

Undersøkelsen viser at andelen avislesere er lavere i innvandrerbefolkningen enn blant den øvrige befolkningen i Norge.

Grad av språkforståelse viser seg å ha betydning for grad av bruk av papiraviser.

Vaages resultater viser at blant personer med innvandrerbakgrunn fra Asia/Afrika var det 42 % som syntes det var svært lett, 46 % som syntes det var ganske lett, og 10 % som synes det var ganske vanskelig å forstå norske papiraviser. Blant innvandrere fra EU/EØS var det 72 % som syntes det var svært lett å lese norske aviser og 24 % som syntes det var ganske lett. Vaages materiale tyder ikke på at det var noen store kjønnsforskjeller. Resultatene viste også at de som svarte svært lett, hadde en større

bruksandel av nesten alle mediene enn de som oppfatter det som ganske lett, ganske eller svært vanskelig.

3.5 Tolkning og effekt av tekst i et kulturstudie perspektiv.

Kulturen som vedkommende er en del av kan påvirke hvordan innholdet i papiravisene blir tolket, det vil derfor være av interesse å se nærmere på dette. Kulturstudietradisjonen ble utviklet på 1970-tallet ved sentret for Contemporary Cultural Studies ved University of Birmingham (Hagen, 1998, s.72). Retningen er opptatt av å studere kultur og da spesielt samtidskulturen. Tradisjonen er interessert i kulturen som meningssystem og knytter dette ofte til makt og politikk. Kulturstudietilnærmingen ønsker å studere kultur som sosial praksis, samtidig som tradisjonen prøver å problematisere forholdet mellom kultur og samfunn. Retningen ønsker å forstå hvordan det er å leve under bestemte kulturelle og sosiale forhold, og hvordan ulike følelser henger sammen og påvirker sosial praksis. Tradisjonen legger vekt på individets plass i samfunnet. Den påpeker at en tekst kan tolkes på ulike måter, og at tolkningsaktiviteten til mottakeren er av betydning.

Et sentralt begrep i kulturstudietradisjonen er hegemoni, altså hvordan dominerende grupper i samfunnet har makt til å definere hendelser på bestemte måter og dermed skape mening i samsvar med de som har makten. Hegemoniet blir dermed en del av den sunne fornuften (Hagen, 1998).

3.5.1. Halls-encoding decoding modell

I Halls-encoding decoding modell (Hagen, 1998) fokuseres det på hvordan mennesker produserer mening fra tekst, og hvilken rolle tekst spiller i den kulturelle konteksten. Modellen ble foreslått som et alternativ til den mer lineære kommunikasjonsmodellen (avsender-budskap-mottaker). I Halls modell blir kommunikasjon definert som produksjon og utveksling av mening. Kulturstudietradisjonen mener at publikum må tolke budskapet før eventuelle effekter inntreffer. For at budskapet skal ha en effekt, tilfredsstille et behov eller bli tatt i bruk, må det oppleves og tolkes som en meningsfull diskurs. Diskurs refererer til alle former for interaksjon, formell, uformell og til skrevne tekster i alle former (Hagen, 1998, s. 80). I følge Halls encoding-

decoding modell legger teksten opp til en dominerende eller foretrukket mening (Hagen, 1998, s. 81). Dersom publikum aksepterer den dominerende meningen, kan man snakke om en foretrukket lesing. Publikum kan også gå i opposisjon med teksten eller velge å gå inn i en forhandling. Leserens referanseramme vil derfor være avgjørende for hvordan vedkommende tolker mediebudskap. Dette medfører at publikum blir oppfattet som aktive meningsskapere og ikke passive mottakere av informasjon (Hagen, 1998).

Tekster eller diskurser blir tegn som må tolkes av publikum eller lesere som tar utgangspunkt i sine referanserammer. Språket som snakkes og regler for atferd kan være eksempler på koder. Dette er koder som fungerer som et system og dermed gir mening for medlemmer av en bestemt kultur eller subkultur. Det er viktig å påpeke at kodene til mottakeren ikke trenger å samsvare med kodene til senderen. Teksten kan dermed komme til å bli tolket annerledes enn hva produsenten hadde ønsket.

Hall's decoding- encoding modell har møtt betydelig kritikk i etterkant. Det hevdes at modellen kun beskriver en prosess, mens det egentlig skjer flere prosesser samtidig som oppmerksomhet, betydning av relevans, forståelse, tolkning og så videre (Hagen, 1998).

3.6 Medias rolle i utformingen av stereotyper

Hvordan norske medier fremstiller ulike innvandrere grupper kan gi konsekvenser for hvordan innvandrere opplever akkommoderingsprosessen. Dette kan gi implikasjoner for hvordan innvandrere opplever å bli mottatt og sett av den norske befolkningen, og dermed ha konsekvenser for utviklingen av en biidentitetsintegrering (BII). Schneider (2004) sier at media kan ha betydning for hvordan man utvikler seg som individ.

Media gir informasjon om hvem man kan velge å være, samtidig som media kan være stigmatiserende for enkeltindivider og grupper. Stereotypifisering reduserer personer til få enkle karakteristikk som fremstilles som om de er naturbestemte. Disse kan danne et grunnlag til å si hva som er normalt og hva som avviker. Media blir dermed bevisst eller/og ubevisst, en målestokk for hvordan folk vurderer seg selv og andre i forhold til hva som er normalt. Media kan komme til å utøve en normmakt. Dette kan komme til syne ved at stereotype fremstillinger bidrar til å forenkle og overdrive

ulikheter ved å presentere noen grupper som oss og andre som dem. Presentasjon og fremstilling av ulike rollemodeller og stereotypier i media kan ut fra dette få konsekvenser for selvbildet og for samhandling med andre.

Media er et verktøy som bidrar til å kommunisere informasjon og skape stereotypier. Formeringen av ulike stereotypier kan i følge Schneider (2004) skje gjennom underrepresentasjon, selektiv presentasjon, stereotypisk presentasjon og priming i media. Studier som undersøker om media påvirker personers stereotypier, holdninger og atferd har gitt lite bevis, men det er viktig å påpeke at flere av disse studiene er korrelasjonsstudier og dermed ikke sier noe om hva som påvirker hva, men i hvilken grad det er en sammenheng mellom variablene.

Underrepresentasjon vil si at noen grupper av mennesker er fraværende eller underrepresentert i medias beskrivelser. I følge Integrerings- og Mangfoldsdirektoratet (IMDi, 2010) viser søk på ordene islam og muslimer i norske papiraviser, nettaviser, tv og radiostasjoner 77 000 treff i 2009. Til sammenligning viste et søk på innvandrere og norsk-opplæring kun 2225 treff. Norske avislesere, tv-tittere og radiolyttere ble dermed i 2009 presentert for 35 ganger så mange medieoppslag om islam som norskopplæring for innvandrere. IMDi's årsrapport (2010) viser også at det ikke er noen sammenheng mellom omfang av omtale og størrelsen på gruppen. Somaliske innvandrere fikk for eksempel tre ganger så mange oppslag som polske innvandrere, selv om det nesten var dobbelt så mange personer med polsk bakgrunn bosatt i Norge i forhold til personer med somalisk bakgrunn. Studier viste også at personer med innvandrerbakgrunn var underrepresentert i norske medier som nyhetsformidlere, kilder og intervjuobjekter (IMDi, 2010).

Selektiv presentering vil si at personer blir selektivt presentert i bestemte roller, eller fremstilles som mer sannsynlige til å delta i en bestemt type atferd.

I løpet av 2009 fikk islam/muslimer nesten dobbelt så mange treff som ordet innvandring. Norske muslimer har i løpet av det siste året gitt uttrykk for at den norske offentligheten preges av økende muslimhets og negativ oppmerksomhet rettet mot islam (IMDi, 2010). Syttienprosent av 77 000 medieoppslag som omhandler muslimer vurderes som problemorienterte i følge IMDi (2010). I følge IMDi's rapport (2010) har artikler som omhandler temaene innvandring og integrering langt oftere et

problemfokus enn ressursfokus.

Priming oppstår når mediene presenterer komplekse temaer innenfor et bestemt rammeverk. Med dette menes at komplekse temaer fremstilles fra et bestemt ståsted. Flere studier indikerer at denne fremstillingen har en effekt på hvordan den som blir eksponert, i ettertid tolker og responderer på informasjonen (Schneider, 2004). Dette kan illustreres gjennom IMDi`s rapport hvor man ser at problemfokuseringen av islam og muslimer i media, kan bidra til en økende diskriminering av gruppen. Dette kan komme til uttrykk ved at halvparten av den norske befolkningen mener at integreringen fungerer dårlig, og er mer skeptiske til muslimer enn til personer med annen religiøs tro. I følge IMDi styrker begrensede personlige erfaringer hos den som blir eksponert, medienes påvirkningskraft. Det samme gjelder frekvensen av medieoppslag om et tema. IMDi (2010) viser til en undersøkelse presentert i Nytt Norsk Tidsskrift mot slutten av 2009 som tydeliggjør at mange nordmenn tror at antallet ikke vestlige innvandrere i Norge er større enn hva som er reelt.

3.7 Språk og medias påvirkning på identitetsutvikling

I formingen av en ny biidentitet kan medias rolle være en betydningsfull funksjon. Hva media formidler og hvordan de formidler sitt innhold kan være en viktig faktor i utviklingen av biidentitetsintegrering (BII). Media spiller en sentral rolle i spredningen av informasjon og verdier. Informasjon mottatt fra media har implikasjoner for hvordan man ser sin egen og andres kulturer. Språk er sentralt for identitet fordi man gjennom språk forhandler og deler egen identitet med andre. I kapitel 2.7 ble det argumentert for at språk kan bidra til å prime den gamle eller den nye kulturelle identiteten (Ross, Xun & Wilson, 2002). Dette kan illustreres gjennom to-språklighet hvor aktivering av det nye språket kan bidra til å aktivere bestemte kulturelle verdier og holdninger som kan skape identitetsendringer (Chen & Bond, 2010). Forskning utført av Clément, Baker, Josephson & Noels (2005) har funnet resultater som bekrefter at man tilpasser egen identitet til bestemte situasjoner og at denne tilpasningen skjer gjennom språk. Resultatet viste at den medierende rollen av språklig selvsikkerhet i det nye språket, bidrar til å mediere forholdet mellom mediebruk og etnisk identifisering. Dette ved at bruk av media som representerer det nye språket, bidrar til å øke den språklige selvsikkerheten i det nye språket, men også

påvirker den nye identiteten. Motsatt av hva man hadde antatt tidligere, så man at eksponering til det nye språket og mediene ikke bidro til å påvirke den opprinnelige identiteten (Clément et al., 2005).

Språk er viktig for konstrueringen og reproduseringen av personlig identitet. I følge Sheyhollislami (2010) er det minst tre forklaringer på hvordan språk kan bidra til å definere og konstruere nasjonal identitet. For det første vil språk være den mest tydelige markøren for gruppeidentitet, spesielt for minoritetsgrupper, men også for majoriteten. Det andre er instrumentaliteten av språket. Dette betyr at vedkommende vil trenge et minimumsnivå av språkferdigheter for å kunne delta i samfunnet. Til slutt mener Sheyhollislami (2010) at det er gjennom språk at komponenter av den nasjonale identiteten blir konstruert.

Virkeligheten bidrar til å forme språket, og det er vanlig at ord som norsk og nordmann endrer betydning når sammensetningen av befolkningen i Norge endres (IMDi, 2010). Det er viktig å påpeke at språket også former virkeligheten (IMDi, 2010). Forskning utført av Phelps, Blakar, Carlquist, Nafstad og Hendriksen (2011), viste at beskrivelsen av minoriteter har endret seg i norske medier. I følge Lindstad og Fjeldstad (1999) er det klare fellestrekk mellom de ulike innvandrerbildene som media fremstiller, da de mener at disse vektlegger forskjellene mellom innvandrere og nordmenn. Dette kan samsvare med forskning utført av Phelps et al., (2011) som viser at det har skjedd en utvikling fra å beskrive minoriteter som en gruppe som står utenfor samfunnet til et større fokus mot opprinnelse, synlighet og at de er annerledes. Dette kommer til uttrykk via begreper som utenlandsk opprinnelse, etnisitet eller ikke vestlig-bakgrunn. Funksjonen til disse begrepene kan være et resultat av at de har bidratt til å rette fokus mot ulik opprinnelse, og dermed bidratt til å styrke forskjellene mellom oss og dem (Phelps et al., 2011). Mohamed Abdi som tidligere representerte det norske landslaget under de olympiske leker uttrykte i et intervju med Aftenposten: "Hvem er jeg egentlig? Når jeg løper 800 meter for ungdomslandslaget, er jeg nordmann. Men, når media lager oppslag om somaliere kommer folk og spør om jeg er dopselger og barneraner. Da er jeg plutselig somalier"(Lindstad & Fjeldstad, 2010).

I 2006 uttalte Norsk Språkråd at det var uriktig å kalle folk fra andre land nordmenn, og at begrepet nordmann var ensbetydende med etnisk norsk opprinnelse. Uttalelsen

skapte store protester og førte til at Språkrådet måtte beklage og endre beslutning. De uttrykte at man trenger ikke å være etnisk norsk for å kalle seg nordmann eller for å bli kalt nordmann (Lane, 2009). En koreansk ung jente uttrykte sine reaksjoner via en blogg i etterkant: ”Da lurer jeg på med min bakgrunn fra Korea, men vokst opp hos et etnisk norsk par, hva er jeg midt oppi dette? Jeg har alltid trodd at jeg var en nordmann på lik linje med alle mine familiemedlemmer. Jeg måtte bli over 30 år for å forstå at jeg ikke var en av nordmennene som bor her i Norge. Det var et slag i ansiktet“ (Lane, 2009, s. 216-217).

I denne delen av oppgaven kapittel 3 er det sett at språkforståelse er avgjørende for bruk av papiraviser, og at språk er betydningsfullt i utviklingen av identitet. Hall`s encoding- decoding modell er en av flere modeller som kan beskrive hvordan media påvirker mottaker. Denne modellen viser at effekten av mediet avhenger av hvordan mottakeren tolker innholdet.

4.0 HVORDAN BIIDENTITET KAN PÅVIRKE MEDIEBRUK

I dette kapitlet vil det bli sett nærmere på hvordan personer fra kultur A og deres mediebruk fra kultur B påvirker oppfattelsen av kultur A. Det kan tenkes at hvordan personer fra kultur A bruker og forstår innhold om kultur A i mediet B, bidrar til å påvirke bruken og utvikling av biidentitetsintegrering (BII). I dette kapitlet sees det nærmere på hvordan grad av BII påvirker bruken av medier, mens kapittel 5 belyser hvordan media påvirker oppbyggingen av biidentitetsintegrering (BII). I disse kapitlene vil jeg kombinere informasjon fra kapittel 2 og 3 for å besvare problemstillingen. I både kapittel 4 og 5 vil begrepene mediebruk og medievirkning bli holdt separerte. Det kan tenkes at det er en sammenheng mellom mediebruk og virkning, da mediebruk kan påvirke hvilken virkning det har på den enkelte, men også ved at virkningen av mediet påvirker i hvilken grad mediet blir brukt. I hovedsak tas det utgangspunkt i korttidsvirkningene av media.

4.1 Hvordan påvirker grad av biidentitetsintegrering (BII) tolkning av negativt og positivt innhold i media og dermed gir implikasjoner for mediebruk?

Definisjonen på biidentitetsintegrering (BII) er i hvilken grad bikulturelle opplever hovedkulturen og den etniske kulturelle identitet som forenlig og integrert versus opposisjonell og vanskelig å integrere. Dette betyr at BII ser nærmere på de individuelle forskjellene i organiseringen av BII, og på subjektets opplevelse av hvor mye deres gamle og nye kultur overlapper eller skiller seg fra hverandre. Det som kjennetegner personer med høy eller lav BII, er at personer med høy BII oftere har tilbragt flere år i den nye hovedkulturen, og at de behersker det nye språket bedre enn det etniske (Cheng et al., 2006).

4.1.1 Lav skår på BII og eksponering til negativt og positivt medieinnhold

Det kan tenkes at hvilket innhold som presenteres vil bidra til å påvirke i hvilken grad papiraviser blir lest. Dersom papiraviser kun presenterer negativ informasjon om relasjonen mellom kultur A og B, kan det tenkes at dette vil redusere bruken hos personer med lav biidentitet. Det kan være at personer som skårer lavt på biidentitet, kan være mer tilbøyelig til å ekskludere negativ informasjon om sin gruppe i media,

og tenke at dette ikke har noe med dem å gjøre. Dersom vedkommende ofte møter negativt innhold om egen gruppe i papiraviser, kan det tenkes at vedkommende føler at negativ informasjon om egen gruppe er over representert i media. Vedkommende kan dermed komme til å tenke at alle papiravisene i Norge uttrykker negativ informasjon om hans/hennes kulturelle gruppe og dermed unngå å bruke dem.

Dersom media presenterer en positiv relasjon mellom de ulike kulturene, kan det tenkes at dette bidrar til å øke bruken, da folk er nysgjerrig på hva som formidles og på hvordan media oppfatter situasjonen mellom de ulike kulturelle gruppene. Informasjon som presenteres i media, kan bli en selvoppfyllende profeti ved at befolkningen antar at det som formidles er sant. Dette kan få uheldige bieffekter dersom informasjonen som formidles om relasjonen mellom gruppene er negativ, men kan være gunstige dersom informasjonen er positiv. Det kan dermed tenkes at positiv informasjon bidrar til å øke lysten til å lese papiraviser, mens negativ informasjon reduserer lysten til å lese papiraviser hos grupper som blir negativt fremstilt. Det kan også være at personer som skårer lavt på biidentitet ikke forstår hva som står i papiravisene, og dermed ikke leser det positive innholdet.

4.1.2 Høy skår på BII og eksponering for negativt og positivt innhold i media

Det kan være at personer som skårer høyt på BII og eksponeres for negativt innhold, kan komme til å oppleve mindre konflikt mellom de ulike identitetene enn personer med lav skår på BII (Cheng et al., 2006). De kan komme til å oppleve informasjonen som mindre truende for egen kulturell identitet enn personer med lav BII. Dette kan føre til at de føler seg mindre krenket av medias uttalelser og dermed lettere selektere informasjon som de ønsker å lese. Det kan også være at personer med høy skår på BII, lettere vil kunne nyttiggjøre seg av informasjon med negativt innhold. Dette kan føre til at de er mindre dømmende ovenfor en bestemt media kilde og dermed ikke reduserer bruken, men gir kilden flere sjanser. Dersom papiravisene formidler informasjon som oppleves som positiv for vedkommende, kan dette føre til at vedkommende kjøper mediet oftere. Dette fordi vedkommende føler at informasjonen er representativ for seg selv og egen gruppe. Dette kan bidra til at vedkommende føler seg mer akseptert og respektert i det norske samfunnet.

Den første hypotesen er dermed: “Personer med høy biidentitetsintegrering bruker papiraviser fra den nye kulturen i større grad enn personer med lav biidentitetsintegrering.”

4.2 Personlighet og psykisk helse som moderatorer ved mediebruk

Personer med høy skår på biidentitet kan oppleve sin kulturelle identitet som forenlig og se seg selv som en del av begge kulturene. I motsetning kan personer med lav biidentitetsintegrering (BII) komme til å oppleve at kulturene er i konflikt eller er uforenlige på grunn av stor avstand. Dette kan medføre at den sistnevnte gruppen får problemer med å inkorporere begge kulturene i en og samme identitet. Forskning har vist at personer med lav BII har dårligere psykisk helse. Studier viser også at det er sammenheng mellom grad av BII og skår på nevrotisme og åpenhet. Personer med lav BII har oftere høyere skår på nevrotisme og lavere skåre på åpenhet (Cheng, 2005). Frekvens av depresjon og angst, er også høyere hos personer med lav BII enn personer med høy skåre på BII (Mok & Morris, 2009).

Personer med lav BII kan være mer disponible til å aktivere og til å inneha negative konstrukter. De vil da være mer sårbare til å innhente informasjon som samsvarer med det negative tankesettet. Utløsning av negative konstrukter ved eksponering til negativt innhold i media kan bidra til å forsterke vedkommendes negative opplevelse av seg selv i den nye kulturen. Det kan være at dette bidrar til å påvirke den psykiske helsen, og øker sannsynligheten for at vedkommende utvikler angst og depresjon. I kapittel 4.1, så man at eksponering til negativ informasjon hos personer med lav BII kan føre til at vedkommende unngår å lese papiraviser. Personer med lav BII kan komme til å oppsøke negativt materiale for å finne forklaringer på hvorfor de ikke endrer på egen situasjon. Vedkommende kan ut fra dette komme til å bruke papiravisene som et oppslagsverk for å bekrefte sin egen situasjon. Personen vil dermed komme til å være en mediebruker, men bruken vil være destruktiv.

Studier viser at personer som skårer lavt på biidentitetsintegrering (BII), aktiverer flere kognitive komplekse strukturer ved eksponering til situasjoner som kan bidra til å skape en ny identitet (Cheng, 2005). Forskning tyder på at denne kompleksiteten

oppstår som et resultat av at vedkommende innhenter mer informasjon og at dette bidrar til å skape en dissonans. Aktivering av konstrukter som er i konflikt med hverandre, kan bidra til å aktivere negative erfaringer. Ut fra dette kan det tenkes at personer med BII vil være mer oppmerksomme og mer bevisst informasjonsprosesseringen i situasjoner som aktiverer konstrukter som er i konflikt med hverandre (Hong et al., 2003). Denne økende prosesseringen av informasjon samt økt bevissthet, kan bidra til at vedkommende begynner å utøve en ruminerende atferd. Forskning viser at ruminering er en predikter for flere ulike typer psykiske lidelser (Wells, 1997). Det kan derfor være at denne økende bevisstgjøringen, og påfølgende grubling sammen med dårlig humør, kan bidra til å påvirke utviklingen av en eller flere psykiske lidelser.

Gjennom denne delen har det blitt vist at personer med lav BII har dårligere psykiske helse enn personer med høy BII. Dette kan være et resultat av at de lettere aktiverer kognitive komplekse strukturer, men også er mer disponerte til å gjenhente negative erfaringer. Ut fra dette kan det tenkes at eksponering til negativt medieinnhold bidrar til å aktivere negative akkulturerings erfaringer som bidrar til å hemme utviklingen av BII.

5.0 HVORDAN PÅVIRKER MEDIA BIIDENTITETSINTEGRERING?

Ideelt sett skal media representere det offentlige uavhengig av staten eller myndighetene. Medier kan derfor sees på som et bindeledd mellom personer og institusjoner i samfunnet. I kapitel 3.6 så man at hvordan norske medier belyser innvandrere kan gi konsekvenser for utviklingen av BII. Dette kan illustreres gjennom stereotypifisering i media hvor enkelt individer og grupper kan bli stigmatisert. Dette kan skape negative konsekvenser for eget selvbilde og for samhandling med andre.

5.1 Hvordan påvirker medias konstruksjon biidentitetsintegrering?

I følge Moon og Park (2007) vil amerikanske massemedier spille en viktig rolle under immigranternes akkultureringsprosess, spesielt når immigranter har problemer med å innhente tilstrekkelig informasjon eller med å finne seg venner. Kunnskap som innhentes gjennom media, kan bidra til at vedkommende får mer informasjon om det amerikanske samfunnet. Samtidig kan eksponering til etnisk media bidra til å hjelpe immigrantene til å holde kontakt med sin opprinnelige kultur. Moon og Park (2007) påpeker at immigranternes forståelse av den sosiale virkeligheten ikke bare er et resultat av hva media fremstiller, men at deres sosiale liv er mer begrenset og at media derfor får større effekt.

Moon og Park (2007) så nærmere på effekten av amerikansk og koreansk massemedia på koreanske immigranternes akkultureringsprosess. Deres forskningshypoteser var følgende: ”Medfører eksponering til amerikanske medier for koreanske immigranter en høyere aksept for amerikanske kulturelle verdier, og medfører eksponering til koreanske massemedier at koreanske immigranter føler et høyere slektskap til den koreanske kulturelle identiteten? Og dersom koreanske immigranter er eksponert for både amerikanske og koreanske massemedier utvikler de da bikulturelle karakteristikk ved at de opprettholder høy aksept både for amerikanske kulturelle verdier og høyt slektskap til den koreanske kulturen?”

Resultatene viste at eksponering til amerikansk massemedia, var en signifikant prediktor til aksept for amerikanske kulturelle verdier og en signifikant negativ

prediktor for identifisering med den koreanske kulturelle identiteten. Eksponering til koreansk massemedia var verken relatert til identifisering med den koreanske identiteten eller til aksept av amerikanske kulturelle verdier. Moon og Park (2007) foreslo at dette kunne være et resultat av at de koreanske massemediene reflekterte både amerikansk og koreansk kultur, og at deres påvirkning dermed ikke ble like sterk som de amerikanske massemediene. Moon og Park (2007) foreslo at eksponering til både amerikansk og koreansk massemedia ville medføre en bikulturalisme. Da dette ikke oppstod, hevdet de at dette kunne være forårsaket av at de koreanske massemediene ikke reflekterte de kulturelle verdiene fullstendig (Moon & Park, 2007). Forskning referert til i Moon og Park (2007), viste at amerikansk massemedia ga den beste og enkleste måten å innhente informasjon på om en ny kultur på et stadium hvor vedkommende hadde et begrenset antall amerikanske venner.

5.2 Hvordan kan positivt og negativt medieinnhold påvirke vedkommendes opplevelse av egen biidentitetsintegrering?

Forskning utført av Hong et al., (2003) viser at konstrukter som er internaliserte må aktiveres eller gjøres tilgjengelig for at man skal kunne benytte seg av informasjon. Konstruktet må derfor aktiveres i respons til et stimulus og deretter gjøres anvendbart. Noen konstrukter aktiveres oftere og er mer tilgjengelig. Studier viser at personer med lav BII, vil være mer tilbøyelig til å aktivere en kontrasteffekt ved positive signaler i den nye kulturen, i motsetning til personer med høy BII som mer sannsynlig vil aktivere en assosiasjonseffekt ved positivt innhold.

Personer som eksponeres for positivt innhold, kan komme til å utvikle en større aksept og interesse for papiraviser. Dette kan gjøre det lettere å integrere de to biidentitetene, da de ut fra eksponering til positivt materiale, kan komme til å erfare at de er akseptert i den nye kulturen. Et større fokus på de positive aspektene kan bidra til at vedkommende lettere glemmer de negative omtalene i media. Dette kan bidra til å styrke utviklingen av BII.

Personer som har blitt eksponert for mye negativ informasjon tidligere, og som plutselig blir eksponert for positiv informasjon, kan finne det vanskelig å identifisere seg med det som uttrykkes. Denne ambivalente fremstillingen kan bidra til å

vanskeliggjøre integrering av biidentiteter hos innvandrere fordi informasjonen som formidles er kontrastfylt. Personer som opplever dette kan komme til å ta avstand fra det som formidles. Dette kan bidra til at den enkelte reduserer sin tilgang til å lære mer om den norske kulturen, samt mulighetene til å forbedre egne språkferdigheter. En slik prosess kan dermed komme til å vanskeliggjøre utviklingen av BII.

I innledningen ble hijab-saken introdusert. Utfallet av denne debatten kan ha gitt konsekvenser for hvordan norsk-muslimske kvinner opplevde at det norske samfunnet tilrettela for bikulturalisme. Noen muslimske kvinner kan ha opplevd debatten som et veiskille, hvor de enten måtte velge å være norsk og dermed ikke bruke hijab, eller forbli en muslimsk kvinne og bruke hijab, men dermed gi avkall på sin drøm om å bli politi. Det kan tenkes at flere kvinner med norsk–muslimsk bakgrunn i større grad tok avstand fra de norske mediene, eller brukte innholdet i denne debatten til å verifisere opplevelsen av Norge som et lite flerkulturelt land. Denne saken kan ha vært benyttet som argument til å begrunne hvorfor norsk-muslimske kvinner ikke ønsket å utvikle en norsk biidentitet, samt forene og utvikle BII. Noen norsk- muslimske kvinner kan også ha opplevde debatten annerledes, ved at de i større grad så at det eksisterte ulike meninger i papiravisene, men også opplevde at det eksisterte ulike meninger i befolkningen. Dette kan ha bidratt til å skape en større forståelse av at nordmenn er en heterogen gruppe, og gjort det lettere å identifisere seg med deler av den norske befolkningen. En slik forståelse kunne økt vedkommendes nysgjerrighet, samtidig som vedkommende kunne turt å argumentere for egne synspunkter. Dette kunne vært gunstig i henhold til utviklingen av BII da disse norsk-muslimske kvinnene i større grad kunne ekskludert informasjon som var uhensiktsmessig i utviklingen av høyere BII.

Ut fra dette er hypotese nummer to følgende: ”Negativt medieinnhold påvirker utviklingen av biidentitetsintegrering.”

5.3 Hvordan kan personlighet bidra til å moderere effekten av media på biidentitetsintegrering?

Forskning referert til i Cheng (2005) viser at trekkene åpenhet og nevrotisisme, er assosiert med grad av BII. I følge Chen et al., (2008) kan disse trekkene forsterkes under utviklingen av BII. Tidligere i oppgaven har man sett at grad av BII viser seg å ha sammenheng med hvordan vedkommende responderer til en Cultural Fram Switching (CFS). Dette er situasjoner hvor vedkommende blir eksponert for kulturelle signaler fra den nye kulturen som kan komme til å utløse en assosiasjonseffekt eller en kontrasteffekt. Grad av språklige ferdigheter har sammenheng med grad av BII da den bikulturelle kompetansen ofte er bedre hos personer med høy BII (Cheng, 2005).

Forskning på personlighetstrekket åpenhet i Big Five referert til i Matthews, Deary og Whiteman (2003), viser at personer som skårer høyt på åpenhet er mer bevisst egne følelser, men også er mer nysgjerrige på disse. Personer med høy BII kan dermed komme til å være mer bevisst hvilke effekter media kan ha på en selv, og dermed være i stand til å redusere de emosjonelle effektene av innholdet. På en annen side kan personer som skårer høyt på åpenhet, raskere blir overveldet av mange følelser, da de er mer mottagelige for ulike emosjonelle reaksjoner. Dette kan føre til at de unngår innhold i papiraviser som oppleves som emosjonelt overveldende. En positiv konsekvens av dette kan være at de unngår informasjon som er uhensiktsmessig i utviklingen av en høyere BII, noe som kan gjøre akkomoderingsprosessen lettere.

Forskning referert til i Matthews et al., (2003), viser personlighetsegenskaper som er korrelert med personlighetstrekket nevrotisisme. Disse er blant annet sinne, angst, depresjon, ondskap, selvbevissthet, impulsivitet og sårbarhet. Personer som er nevrotiske kan blant annet være mer selvbevisste. Dette betyr at de vil ha vanskeligere for å forflytte fokus over på andre, og dermed har mer fokus rettet mot seg selv (Wells, 1997). Personer med lav biidentitetsintegrering (BII) som skårer høyt på nevrotisisme og lavt på åpenhet, kan dermed komme til å være mer sårbare når de leser negativt innhold i media om egen kultur, og dermed bli mer påvirket av denne type informasjon. Deres oppfatning av media kan dermed bli mindre nyansert, da det kan være vanskelig for dem å innta andre tolkninger av innholdet. En slik prosess kan komme til å forsterke de negative medieeffektene, men også hemme utviklingen av

BII. En forening mellom den nye identiteten og den gamle kan bli vanskelig dersom vedkommende opplever at mediene fra den nye kulturen henger ut vedkommendes opprinnelige kultur. Det kan være at personer som skårer høyt på BII, lavt på nevrotisme og høyt på åpenhet, kan komme til å være mindre selvfokuserte og dermed nyansere innholdet i media bedre. Det kan være at disse egenskapene gjør det lettere å selektere informasjon som er mer hensiktsmessig i integreringen av biidentiteter.

Studier viser at personer med lav skår på BII, innehar en lavere bikulturell kompetanse. Dette medfører at de kan ha dårligere språkferdigheter. Hva som formidles, uavhengig av om informasjonen er positiv eller negativ, trenger derfor ikke å være av betydning da vedkommende ikke forstår hva som uttrykkes. Når man ikke forstår hva mediene uttrykker, blir det vanskelig å selektere nyttig og unyttig informasjon. Det blir dermed lettere og kun se på bilder og lese overskriftene dersom man har begrensede språkferdigheter. En konsekvens av dette kan være at man ikke forstår helheten i det som uttrykkes og dermed bidrar til å skape misforståelser. Dette kan skape uheldige effekter ved at personer som misoppfatter informasjon sprer den videre til medlemmer av egen kulturelle gruppe. Forsterkning og polarisering av misoppfattede ytringer i media kan oppstå, og dermed forhindre en positiv utvikling av BII.

Personer med gode språkferdigheter og høyere skår på åpenhet kan komme til å være mer opptatt av å manipulere og påvirke media. Det kan oppleves som viktig for dem at medias fremstillinger samsvarer med deres opplevelse av hvordan det er å bo i Norge. Disse personene kan komme til å føle mer tilhørighet til det norske samfunnet og dermed føle mer ansvar for at mediene formidler riktig informasjon. Personer med gode språkferdigheter kan ha større sannsynlighet for å bli hørt av mediene, samtidig som en høyere skår på åpenhet medfører at de tør mer enn personer med lavere skår. Dersom de opplever at deres korrigeringer av medieinnhold har en effekt og at det skjer en endring, kan det tenkes at dette bidrar positivt i utviklingen av BII. Dette fordi de opplever at deres gruppe blir sett i det norske samfunnet, og de forstår at de har mulighet til å påvirke og nyansere innholdet i papiravisene. Det kan tenkes at dette fører til en forsterkning ved at de blir mer åpne og nysgjerrig, men også mer motivert for å lære det nye språket.

Ut fra dette er den siste hypotesen: ” Høy bikulturell kompetanse og grad av personlighetstrekkene nevrotisisme og åpenhet vil påvirke utviklingen av BII ved eksponering til media.”

6. DISKUSJON

I dette kapitlet vil det bli sett nærmere på hypotesene som ble foreslått i kapitel 4 og 5. Hypotesene vil bli drøftet hver for seg. Begrepene mediebruk og medievirkning vil bli brukt om hverandre for å vise hvordan disse interagerer med hverandre og påvirker utviklingen av en biidentitetsintegrering (BII).

Hypotese 1: “Personer med høy biidentitetsintegrering bruker papiraviser fra den nye kulturen i større grad enn personer med lav biidentitetsintegrering”.

Forskning viser at personer som skårer høyt på BII har større bikulturell kompetanse og bedre språklige ferdigheter enn personer med lav BII, noe som kan gjøre det lettere å bruke papiravisene. Dette samsvarer med forskning som viser at i hvilken grad vedkommende føler at han/hun forstår hva mediene uttrykker, vil påvirke i hvilken grad mediene blir benyttet. En høyere bruk kan dermed inntre som et resultat av at vedkommende forstår hva som uttrykkes. Når vedkommende forstår hva som uttrykkes, vil det igjen være lettere å bruke informasjonen til å verifisere opplevelsen vedkommende har av egen BII. Høyere bruk av papiraviser kan derfor bidra til å utvikle og forsterke BII, men også øke den bikulturelle kompetansen. Dette ved at vedkommende får bedre språkferdigheter som igjen kan bidra til å øke BII.

Mennesker med lav BII kan komme til å benytte papiravisene i like stor grad som mennesker med høy BII, men ved at de benytter andre papiraviser enn personer med høy BII. Personer med høy BII kan komme til å bruke papiraviser fra den nye kulturen, mens personer med lav BII bruker papiraviser fra den opprinnelige kulturen. Dette kan bidra til å hemme utviklingen av BII hos personer med lav BII ved at den bikulturelle kompetansen reduseres, men også ved at tilgangen til informasjon om den nye kulturen blir mindre, noe som igjen reduserer bruken. Studier viser at personer med lav BII, er mer sårbare for interne konflikter mellom de ulike identitetene. Behovet for trygghet og tilhørighet kan dermed være større hos personer med lav BII. Personer med lav BII kan komme til å lete etter informasjon som kan dekke disse behovene, og det kan tenkes at de finner dette i papiraviser som er i tråd med egen etnisitet. Samtidig kan de etniske mediene bidra til at de holder seg oppdaterte på hva som skjer i sitt tidligere hjemland. Dersom vedkommende klarer å benytte seg av

medier fra både den nye og gamle kulturen, kan dette bidra til å gjøre det lettere å utvikle en ny biidentitet, samt integrere de nye identitetene, da tilgang til informasjon om egen kultur kan bidra til å redusere den emosjonelle avstanden til landet. Kunnskap om hva som skjer i egen kultur, kan derfor bidra til å vedlikeholde opplevelsen av den gamle identiteten. Dette kan gjøre det mer motiverende å prøve å skape en ny biidentitet fordi man opplever at man ikke trenger å gi slipp på sin tidligere identitet.

Ut fra dette har det blitt argumentert for at personer med høy BII kan komme til å bruke mediene i den nye kulturen i større grad enn personer med lav BII. Det har blitt beskrevet at det kan være en sammenheng mellom bruk av papiraviser og grad av BII, da grad av språkforståelse kan bidra til å moderere forholdet og gjøre det lettere for personer med høy BII å benytte papiraviser. Det ser ut til at tilgang til papiraviser fra både den nye og gamle kulturen kan øke vedkommendes lyst til å utvikle BII.

Hypotese 2: ” Negativt medieinnhold i papiraviser påvirker utviklingen av biidentitetsintegrering hos innvandrere. ”

Cultural Frame Switching (CFS) inntreffer når vedkommende skifter tolkningsramme som et resultat av ulike signaler i konteksten. CFS kan forekomme ved eksponering til tydelige signaler som språk og kulturelle kjennemerker, men også ved implisitte signaler som forventinger, roller og mål. Eksponering til innholdet i papiraviser kan, som sett i kapittel 5.2, komme til å utløse CFS. Personer med høy BII kan ha et større ønske om å være en del av den norske befolkningen, noe som medfører at de kan komme til å tolke og forstå negativt medieinnhold annerledes enn personer med lav BII, som sett i kapittel 4.1.1. Dette kan medføre at de benytter papiraviser i større grad og da er mindre kritiske til hva som uttrykkes. Implikasjoner av en slik prosess kan føre til en reduksjon av den etniske tilhørigheten og til en assimilering av egen identitet. Forskning utført av Moon og Park (2007) kan illustrere dette, da resultatet fra deres forskning, viste at eksponering til amerikanske massemedia økte identifiseringen med den nye kulturelle gruppen, og reduserte identifiseringen med den etniske gruppen. Konsekvenser av dette kan være at vedkommende begynner å undervurdere betydningen av sin etniske bakgrunn og utvikler negative holdninger til

egen etnisitet. En slik utvikling kan bidra til å hemme integreringen av identitetene fordi vedkommende mister sin egen identitet i akkultureringsprosessen.

Bruk av papiraviser kan, som nevnt, utløse en Cultural Frame Switching. Dette kan bidra til å aktivere internaliserte konstrukter som kan utløse en kontrast eller assosiasjonseffekt. I kapitel 2.10 så man at negativ akkulturerings erfaring kan ligge til grunn for utløsning av en kontrasteffekt. Det kan være at eksponering til negativt medieinnhold bidrar til å aktivere tidligere negativ akkulturerings erfaring som dermed utløser en kontrasteffekt. Frekvent utløsning av kontrasteffekt i kombinasjon med aktivering av dårlig humør, kan oppleves slitsomt for den enkelte. Aktivering av negativ akkulturerings erfaring kan dermed føre til at vedkommende velger å isolere seg fra det nye miljøet, og kun oppsøke stimuli og mennesker som aktiverer positive konstrukter og assosiasjonseffekter. Implikasjoner av en slik prosess er at personer med lav biidentitet, kan komme til å benytte papiraviser som ikke aktiverer en kontrasteffekt. Dette kan bidra til at vedkommende unngår å oppsøke informasjon som kan bidra til å korrigere egne tolkninger, og dermed forhindrer utvikling av en høyere BII. Dette kan bidra til å redusere den bikulturelle kompetansen ved at vedkommende får mindre innsikt i den nye kulturen og dermed oppsøker færre situasjoner for å øke den bikulturelle kompetansen.

I denne delen av oppgaven har det blitt argumentert for at negativt medieinnhold kan påvirke utviklingen av biidentitetsintegrering. Det kan tenkes at personer med høy BII mister sin egen identitet ved eksponering til negativt medieinnhold, da motivasjonen for å bli kjent med en ny kultur er høy. Informasjonen som papiraviser formidler kan også påvirke utviklingen av biidentitetsintegrering ved at den aktiverer kontrast og assosiasjonseffekter hos innvandrere som kan tenkes å ha implikasjoner for utviklingen av BII.

Hypotese 3: ”Høy bikulturell kompetanse og grad av personlighetstrekkene nevrotisisme og åpenhet vil påvirke utviklingen av BII ved eksponering til media ”.

Høy skår på åpenhet, samt gode språklige ferdigheter, gjør det lettere å benytte seg av papiraviser. En høy bruk av papiraviser kan føre til at det blir lettere å utfordre og utøve sine språkferdigheter med mennesker fra den nye kulturen, da vedkommende selv vet hvilke saker som innehar en dagsordenfunksjon. Bruk av informasjon fra papiraviser som bidrar til å skape samtaler med nye mennesker, kan skape en sosial gevinst, da personen blir kjent med nye mennesker. Personer med en høy skår på åpenhet kan være mer disponible til å ta kontakt med nye mennesker. Gjennom å ta kontakt med nye mennesker kan de komme til å oppleve en positiv forsterkning og dermed gjøre det igjen. Dersom vedkommende selv opplever bruken av papiraviser som gunstig i forhold til sin egen akkommoderingsprosess, kan det tenkes at dette bidrar til å øke den fremtidige bruken, men også øke vedkommendes opplevelse av tilhørighet til den nye kulturen. Ut fra dette kan det tenkes at grad av språkkompetanse og åpenhet blir direkte og indirekte influert gjennom bruk av papiraviser som igjen har implikasjoner for vedkommendes opplevelse av egen BII.

Hvilket innhold papiravisene formidler vil komme til å ha betydning for utviklingen av BII som sett i kapittel 4.1.1 og 4.1.2. Et eksempel er Norsk språkråds uttalelse om at bruken av begrepet nordmann er ensbetydende med at vedkommende har en etnisk norsk opprinnelse. Dette kan være svært uheldige signaler å sende til personer som er motiverte og interesserte i å lære den norske kulturen å kjenne. Personer som skårer høyt på BII, men som stadig eksponeres for negative fremstillinger i media om egen kultur kan bli påvirket av dette. Et resultat kan være at man opplever kravene fra det norske samfunnet som urimelige og vanskelige å tilfredsstille. Dette kan komme til uttrykk ved at man blir mer skeptisk til norske papiraviser og til den norske befolkningen. Konsekvenser kan være at man blir mindre åpen og mer nevrotisk i henhold til hva man forventer at papiravisene formidler, men også i forhold til hva man tenker om den nye kulturen. Innvandrere kan komme til å frykte at innholdet som formidles i papiravisene er representative for den norske befolkningen, noe som kan føre til at de blir mindre åpne ovenfor nordmenn og oppsøker personer med lik kulturell bakgrunn som seg selv. En redusert omgang med den norske kulturen kan bidra til å forhindre korrigerende informasjon. I tillegg til å stagnere i utviklingen av

språkferdigheter. Ut fra dette kan det tenkes at grad av personlighetstrekket åpenhet blir lavere og nevrotisisme høyere. Det kan være at kombinasjonen av disse personlighetstrekkene og svake språkferdigheter vil kunne forhindre utviklingen av høyere BII.

I denne delen av oppgaven har det blitt argumentert for at grad av nevrotisisme, åpenhet og bikulturell kompetanse kan bli påvirket av hva papiravisene formidler. Dette kan illustreres ved at personer med høy skår på BII kan være mer disponible til å eksponere seg for papiraviser fra den nye kulturen, samt diskutere dette med andre. Dette kan komme til å forsterke trekket, men også være positivt i utviklingen av biidentitetsintegrering.

7.0 SENERE FORSKNING

Det er utført lite forskning på hvordan media påvirker akkomoderingsprosessen hos innvandrere. Dette er et viktig område som bør forskes mer på i fremtiden. Dette da man ser at hva papiraviser fremstiller kan påvirke akkomoderingsprosessen hos innvandrere, og gjennom dette påvirke individets psykiske helse. Gjennom denne oppgaven er det argumentert for at biidentitetsintegrering kan påvirke hvordan vedkommende fortolker det skriftlige innholdet i papiraviser. Det kan derfor være av interesse å se nærmere på om grad av biidentitetsintegrering er avgjørende for hvordan vedkommende fortolker negativt medieinnhold. Her vil det også være av interesse å se nærmere på både kort- og langtidseffektene av eksponering til negativt medieinnhold. Studier referert til i Cheng (2005) viser at personer med lav BII, har dårligere psykisk helse, mer angst og depresjon enn personer med høy BII. Senere forskning kan dermed se nærmere på om det er en sammenheng mellom eksponering til negativt medieinnhold over tid og utvikling av psykiske lidelser. Det kan også være av interesse å se om grad av biidentitetsintegrering vil kunne bidra til å moderere dette forholdet, da man kan tenke seg at grad av BII kan bidra til å påvirke hvordan vedkommende velger å forholde seg til informasjonen som media formidler.

Studier utført av Vaage (2010) viser at det er en sammenheng mellom mediebruk og språkkompetanse, da personer med god språkkompetanse benytter mediene i større grad. Ut fra dette ville det vært av interesse å se nærmere på om personer som bruker mediene og har en god språklig kompetanse, opplever at deres biidentiteter er mer forenlige enn personer som bruker mediene i mindre grad.

8.0 KONKLUSJON

I denne oppgaven har det blitt sett at medieinnhold i papiraviser kan ha en effekt på utviklingen av biidentitetsintegrering. I følge hypotese 1 kan det være at personer med høy BII benytter papiraviser mer enn personer med lav BII. Dette som et resultat av høyere bikulturell kompetanse og grad av BII, noe som i seg selv kan være selvforsterkende for utviklingen av BII. I drøftingen av hypotese 2 har det blitt argumentert for at negativt medieinnhold i papiraviser kan påvirke utviklingen av BII. Dette ved at det negative innholdet kan bidra til å utløse en assosiasjons- eller kontrasteffekt avhengig av grad av BII. Hypotese 3 argumenterer for at grad av bikulturell kompetanse, grad av åpenhet og nevrotisisme kan moderere hvordan vedkommende velger å forholde seg til medieinnholdet, og dermed skape implikasjoner for utviklingen av BII.

Gjennom denne oppgaven har det blitt argumentert for at medias innhold har en effekt på personer som er i en akkomoderingsprosess. Dette medfører at hva mediene gir en dagsordenfunksjon, vil ha en direkte effekt på innvandreres opplevelse av tilhørighet til den nye kulturen. Denne oppgaven argumenterer også for at språkkompetanse er viktig for at vedkommende skal føle tilhørighet til den nye kulturen. Språk vil dermed fungere som et nøkkelgode, da det medfører at innvandrere selv kan ta kontakt med nye mennesker, men også benytte seg av medier for å tilegne seg kunnskap om den nye kulturen. Studier utført av Moon og Park (2007) viser at massemedia er et viktig hjelpeverktøy når man har et begrenset nettverk i en ny kultur. Massemediene kan dermed hjelpe innvandrere i å bli bedre kjent med den nye kulturen, og dermed gjøre overgangen til den nye kulturen mer smidig. Denne hovedoppgaven viser derimot at mange norske medier fremstiller flere innvandrergrupper stereotypisk, og at andelen som bruker papiraviser fra Asia/Afrika er betydelig lavere enn blant befolkningen i Norge. Ut fra denne hovedoppgaven kan man derfor argumentere for at det er mange norske papiraviser som bidrar til å hemme utviklingen av biidentitetsintegrering, og dermed bidrar til å vanskeliggjøre en bedre integreringsprosess.

9.0 REFERANSELISTE

Aalberg, T., & Elvestad, E. (2005). *MEDIESOSIOLOGI*. Oslo: Det norske samlaget.

Barne-, Likestillings-, og Inkluderingsdepartementet. (2011). *Bedre integrering*.

Hentet fra <http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/dok/nouer/2011/nou-2011-14/3/5.html?id=650770>

Benet- Martinez, V., Leu, J., Lee, F. & Morris, M.W. (2002). Negotiating Biculturalism: Cultural Frame Switching in Biculturals with oppositional Versus Compatible Cultural Identities. *Journal of Cross-Cultural psychology*, 33, 492- 514. doi: 10.1177/0022022102033005005

Benet- Martinez, V. & Haritatos, J. (2005). Bicultural Identity Integration (BII): Components and Psychosocial Antecedents. *Journal of Personality*, 73(4), 1115- 1047. doi: 10.1111/j.1467-6494.2005.00337.x

Benet-Martinez, V., Lee, F. & Leu, J. (2006). Biculturalism and Cognitive Complexity: Expertise in Cultural Representations. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 37, 386- 408. doi: 10.1177/0022022106288476

Chen, S.X., Benet-Martinez, V. & Bond, M.H. (2008). Bicultural Identity, Bilingualism, and Psychological Adjustment in Multicultural Societies: Immigration- Based and Globalization- Based Acculturation. *Journal of Personality*, 76(4), 803- 837. doi: 10.1111/j.1467- 6494.2008.00505.x

Chen, S.X., & Bond, M.H. (2010). Two Languages, Two Personalities? Examining Language Effects on the Expression of Personality in a Bilingual Context. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 36(11), 1514-1528. doi: 10.1177/0146167210385360

Cheng, C.Y. (2005). *Bicultural Identities: Determinants, Processes, and effects*. Dissertation of Psychology. University of Michigan, Michigan.

Cheng, C.Y., Lee, F. & Benet- Martínez, V. (2006). Assimilation and Contrast Effects in Cultural frame Switching Bicultural Identity Integration and Valence of Cultural Cues. *Journal of cross cultural psychology*, 37(4), 742-760.
doi: 10.1177/0022022106292081

Clément, R., Baker, S.C., Josephson, G. & Noels, K.A. (2005). Media Effects on Ethnic Identity Among Linguistic Majorities and Minorities A Longitudinal Study of a bilingual Setting. *Human Communication Research*, 31(3), 399-442.

Colman, A. M. (2006). *Oxford Dictionary of Psychology* (2. edition). New York: Oxford University Press.

Dette er hijab-striden. (2010). Hentet 20. august 2011, fra <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/artikkel.php?artid=548431>

Eide, E., & Simonsen, A.H. (2007). *Mistenkelige utlendninger*. Kristiansand: Høyskoleforlaget AS.

European Commission against Racism and Intolerance (ECRI). (2009). *ECRI's rapport om Norge*. Hentet 1 oktober 2011, fra http://hudoc.ecri.coe.int/XML/Ecri/ENGLISH/Cycle_04/04_CbC_eng/NOR-CbC-IV-2009-004-ENG.pdf

Fossan, E. W. , & Bjørnå, T.M.E. (26.9.2006). *Hun vil bruke hijab til politiuniformen*. Hentet fra <http://www.aftenposten.no>

Hagen, I. (1998). *MEDIAS PUBLIKUM*. Oslo: Ad Notam Gyldendal As

Hall, S. (1997). *REPRESENTATIONS: Cultural Representations and Signifying Practices*. London, Thousand Oaks, New Delhi: SAGE Publications.

- Haritatos, J. & Benet- Martínez, V. (2002). Bicultural identities: The interface of cultural, personality, and socio- cognitive processes. *Journal of Research in Personality*,36, 598-606.
- Hong, Y.Y., Morris, M.W., Chiu,C.Y. & Benet- Martínez,V. (2000). Mulicultural minds A dynamic constructivist Approach to Culture and Cognition. *American Psychologist*, 55(7), 709-720.
doi: 10.1037/0003-066x.55.7.709
- Hong, Y.Y., Benet- Martínez,V.,Chiu, C.Y. & Morris, M.W. (2003).Boundaries of Cultural Influence: Construct Activation as a Mechanism for Cultural Differences in Social Perception.*Journal of Cross Cultural Psychology*,34, 453-465.doi:10.1177/0022022103034004005
- Hovey, J. D. (2000). Acculturative Stress, depression, and Sucidal ideation Among Central American Immigrants. *Sucide and Life-Threatening Behavior*,30(2),125-139.
- Hovland, E.& Johnson, Ø.(22.3.2011). *Bergen:Fargespill. Bergen kommune*. Hentet fra<https://www.bergen.kommune.no>
- Integrerings og Mangfoldsdirektoratet(IMDi).(2010). *Innvandrere i norske medier: Medieskapt Islamfrykt og Usynlig hverdagsliv(Årsrapport 2009)*. Hentet 20.3.2011, fra[http://www.imdi.no/ aarsrapport 2009](http://www.imdi.no/aarsrapport%202009).
- Lafromboise, T., Coleman, H.L.K.& Gerton, J. (1993).Psychological Impact of Biculturalism:Evidence and theory. *Psychological Bulletin*, 114(3),395-412.
- Lane, P. (2009).Mediating national language management: the discourse of citizenchip categorization in Norwegian media. *Springer*,8,209-225.doi: 10.1007/s10993-009-9139-6
- Larsen, P., & Hausken,L. (1999). *Medier- kultur og samfunn*. Bergen: Fagbokforlaget.

- Lindstad, M., & Fjeldstad, Ø. (1999). *Pressen og de fremmede*. Kristiansand: IJ-forlaget.
- Lindstad, M., & Fjeldstad, Ø. (2005). *AV UTENLANDSK OPPRINNELSE*. Kristiansand: IJ-forlaget.
- Lindstad, M., & Fjeldstad, Ø. (2010). Pressen som norskhetens portvokter. I IMDi (Red.), *Innvandrere i norske medier: Medieskapt Islamfrykt og Usynlig hverdagsliv* (Årsrapport 2009). Hentet 20.3.2011, fra [http://www.imdi.no/aarsrapport 2009](http://www.imdi.no/aarsrapport%202009).
- Michelet, M. (2011, 14 august). Hva skal vi kalle det? *Dagbladet*, s.2
- Matthews, G., Deary, I.J. & Whiteman, M.C. (2003). *Personality Traits* (2. edition). United Kingdom: Cambridge University Press.
- Miramontez, D.R., Benet-Martiinez, V. & Nguyen, M.D. (2008). Bicultural Identity and Self/ Group Personality Perceptions. *Self and Identity*, 7(4), 430-445. doi: 10.1080/15298860701833119
- Miramontez, D.R. (2010). *Examining implicit Acculturation and Bicultural Identity Integration*. Dissertation of Psychology. University of California Riverside, California.
- Mok, A., & Morris, M.W. (2009). Cultural Chameleons and iconoclasts: Assimilation and reactance to cultural cues in bicultural's expressed personalities as a function of identity conflict. *Journal of Experimental Social Psychology*, 45(2009), 884-889. doi: 10.1016/j.jesp.2009.04.004
- Moon, S.J., & Park, C.Y. (2007). Media Effects on Acculturation and Biculturalism: A Case Study of Korean Immigrants in Los Angeles ` Koreatown. *Mass Communication and Society*, 10(3), 319-343.

doi: 10.1080/15205430701407330

Phelps, J.M., Blakar, R.M., Carlquist, E., Naftstad, H.E. & Hendriksen, K.R. (2011). Symbolic Boundaries and Ideology in the Norwegian Multicultural Society: A Longitudinal Study of Public Discourse. *Journal of Community & Applied Social Psychology*. doi:10.1002/casp.1126

Rocas, S., & Brewer, M.B. (2002). Social identity Complexity. *Personality and Social Psychology Review*, 6(2), 88-106.

Ross, M.W., Xun, E. & Wilson, A.E. (2002). Language and the Bicultural Self. *Society for Personality and Social Psychology Bulletin*, 28(8), 1040-140. doi: 10.1177/01461672022811003

Sander, K. (8.8.2007). *Hva er et medium, mediekanal og massemedium*. Hentet fra <http://www.kunnskapscenteret.com>

Schneider, D.J. (2004). *The psychology of stereotyping*. New York: The Guilford Press.

Schwartz, S.J. & Zamboanga, B.L. (2008). Testing Berry's Model of Acculturation: A Confirmatory Latent Class Approach. *Cultural diversity and Ethnic Minority Psychology*, 14(4), 275-285. doi: 10.1037/a0012818

Schwartz, S.J. & Unger, J.B. (2010). Biculturalism and Context: What is Biculturalism, and When Is It Adaptive? *Human Development*, 53, 26-32. doi: 10.1159/000268137

Schwebs, T., & Østbye, H. (2007). *MEDIA I SAMFUNNET* (5. utgave). Oslo: Det Norske samlaget.

Sharif, T. (2011, 15 oktober). Ukas sitat. *Magasinet- Dagbladet*, s.17.

- Sheyholislami, J. (2010). Identity, language, and new media: the Kurdish case. *Springer*, 9, 289-312. doi: 10.1007/s10993-010-9179-y
- Tetzchner, S. V.(2001). *Utviklingspsykologi Barne og ungdomsalderen*. Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Utlendingsdirektoratet. (2010). *Nøkkeltall om innvandring*. Hentet 31.3.2011, fra www.udi.no
- Vaage, O.F. (2009). *Kultur og mediebruk blant personer med innvandrerbakgrunn* (rapporter 2009/29). Oslo: Statistisk Sentralbyrå.
- Wells, A. (1997). *Cognitive Therapy of Anxiety Disorders*. England: John Wiley and sons.